www.obec-beckov.sk

NEPREDAJNÉ

BECKOVSKÉ NOVINY

Číslo 2 Apríl - 2026 Ročník XXX.







Slávnostné uvedenie cyklochodníka do užívania - spojenie Vážskej cyklomagistrály s obcou Beckov 20. marec 2026



Foto: Lenka Malcová

Uznesenia z obecného zastupiteľstva

Na 29. mimoriadnom zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 8.4.2026 poslanci prijali tieto uznesenia:

Uz.č.466/2026 - OZ schvaľuje program zasadnutia a návrhovú komisiu v zložení Mgr. art. Kristína Bánovská a Ing. Marek Jambor.

Uz.č.467/2026 - OZ ruší uznesenie č. 458/2026 zo dňa 20.2.2026.

Uz.č.468/2026 - OZ schvaľuje: 1. realizáciu investície: Beckov - kanalizácia obce - zmena stavby (ďalej len „Projekt“) vo výške 3.237 491,50 Eur; 2. prijatie dotácie z Environmentálneho fondu vo výške 3.000 000 Eur (v súlade s bodom č. 1) na financovanie Projektu; 3. zabezpečenie finančných prostriedkov z vlastných zdrojov obce Beckov na spolufinancovanie Projektu, a to minimálne vo výške 5 % z oprávnených nákladov projektu a ich použitie na spolufinancovanie Projektu; 4. návrh zmluvy o poskytnutí podpory z Environmentálneho fondu formou dotácie.

Uz.č.469/2026 - OZ ruší uznesenie č. 459/2026 z 20.2.2026.

Uz.č.470/2026 - OZ schvaľuje: 1. realizáciu investície Stavebné úpravy domu č. 58 - Centrum voľného času Beckov (ďalej len „Projekt“) vo výške 178.349,40 Eur; 2. prijatie dotácie z Environmentálneho fondu vo výške 116.091,99 Eur (v súlade s bodom č. 1) na financovanie Projektu; 3. zabezpečenie finančných prostriedkov z vlastných zdrojov obce na spolufinancovanie Projektu, a to minimálne vo výške 5.804,99 Eur z oprávnených nákladov Projektu a ich použitie na spolufinancovanie Projektu; 4. návrh zmluvy o poskytnutí podpory z Environmentálneho fondu formou dotácie.

Voľby do orgánov samosprávy obcí a voľby do orgánov samosprávnych krajov 2026

Voľby do orgánov samosprávy obcí a voľby do orgánov samosprávnych krajov sa budú konať v októbri 2026. Kandidátne listiny sa podávajú najneskôr 60 dní pred dňom konania volieb.

Právo voliť do orgánov samosprávy obce má občan Slovenskej republiky a cudzinec, ktorý má trvalý pobyt v obci a najneskôr v deň konania volieb dovŕši 18 rokov veku.

Právo voliť do orgánov samosprávnych krajov má občan Slovenskej republiky a cudzinec, ktorý má trvalý pobyt v obci, ktorá patrí do územia samosprávneho kraja, alebo má trvalý pobyt vo vojenskom obvode, ktorý patrí na účely volieb do orgánov samosprávneho kraja do jeho územia a najneskôr v deň konania volieb dovŕši 18 rokov veku.

Prekážkou práva voliť je zákonom ustanovené obmedzenie osobnej slobody z dôvodu ochrany verejného zdravia, ak osobitný zákon v čase pandémie neustanoví inak.

Informácia pre nezávislých kandidátov k zbieraniu podpisov na podporu svojej kandidatúry

Volebný zákon neustanovuje, kedy najskôr môže nezávislý kandidát začať zbierať podpisy na svoju podpisovú listinu pre voľby do orgánov územnej samosprávy. Rozhodujúce je, aby z podpisovej listiny nezávislého kandidáta bolo jednoznačne zrejmé, kto zberá podpisy na podporu svojej kandidatúry (údaje o kandidátovi v záhlaví každého podpisového hárka), na akú funkciu kandidát kandiduje (poslanec obecného zastupiteľstva, starosta obce, prípadne na obidve funkcie alebo na poslanca zastupiteľstva, či predsedu samosprávneho kraja). Podpisová listina pre nezávislých kandidátov na stránke: **https://www.minv.sk/?volby-selfgov26**

Podrobnejšie informácie k voľbám, podávaniu kandidátnych listín a k vedeniu volebnej kampane uverejní Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky na svojich webových stránkach po vyhlásení volieb do orgánov samosprávy obcí a volieb do orgánov samosprávnych krajov.

Naša cyklomagistrála

Písal sa dátum 30. 5. 2025 a v obci Beckov sa chystala veľká akcia. Bolo to zahájenie výstavby cyklomagistrály, ktorá bude spájať našu obec so Zelenou vodou a Novým Mestom nad Váhom. Na cyklotrasu sa využila protipovodňová hrádza. Na poklepkanie kameňa prišiel aj minister dopravy SR, šéf kraja a ďalší zástupcovia organizácií. Boli prítomní aj starostovia okolitých obcí. Náš pán starosta mal hlavné slovo. Zvýraznil výhody cyklotrasy, ale aj spôsob financovania. Peniaze sa budú čerpať z EU + Plán obnovy SR a časťou sa budeme podieľať aj my ako obec. Pre obec to bol sviatok, pretože cyklotrasa spríjemní život občanom Beckova, ale hlavne milovníkom bicykla. Dĺžka trasy je 5,8 km. To všetko sa stalo 30. 5. 2025.

Stavba sa začala, starosta pravidelne kontroloval termíny. Až prišiel očakávaný deň, kedy sa mala výstavba slávnostne odovzdať a uviesť do prevádzky. Dňa 20. 3. 2026 o 13,00 hod pán starosta Benko prevzal cyklotrasu od zhotoviteľa. Boli sme pri tom, veľa ľudí a skoro celá ZŠ. Starosta s hosťami prestrihol pásku a ako prví vyrazili po novej cyklotrase práve žiaci ZŠ. Krásna akcia, veľa ľudí, výborná atmosféra. Už som bol viackrát sa povoziť a vychutnať si ten pocit, že sa nemusím báť, mať strach z dopravy. Už len prepojiť úsek do Trenčianskych Stankoviec a máme úplné prepojenie. Cyklotrasa umožní ľuďom nielen pohyb na bicykli na čerstvom vzduchu, ale umožní mnohým ľuďom chodiť do práce bez obáv. Starajme sa o ňu, strážme si ju ako oko v hlave.

Záverom sa chcem poďakovať p. starostovi Benkovi a všetkým, ktorí sa na budovaní cyklomagistrály podieľali. Hlavne s ich pomocou máme to, čo iné obce nemajú.

Ivan Petkov, 16.4.2026

Filmy, komunita a zážitky. **Beckovské kino má za sebou svoju premiéru.**

Beckovské kino, ktoré trvalo dva a pol mesiaca, prinieslo množstvo filmových aj ľudských zážitkov. Počas tohto obdobia sme spolu strávili krásnych 899 minút pri filmoch pre deti aj dospelých, no nešlo len o samotné premietania.

Naše kino sa stalo miestom stretnutí, rozhovorov a budovania komunity. Po filmoch sa ešte dlho debatovalo pri bare, vznikali nové priateľstvá a spoločné chvíle mali jedinečnú atmosféru. Výnimočné boli aj dva olympijské hokejové zápasy, ktoré zaplnili sálu do posledného miesta a ukázali silu spoločného fandenia.

Samozrejme, nezaobišlo sa to bez výziev. Už počas príprav nás potrápili technické komplikácie - od výmeny plátna pár hodín pred prvým premietaním, cez pokazený kávovar, výpadok elektriny tesne pred začiatkom filmu, až po drobnosti ako nepríjemný zvuk na niektorých projekciách či neplánované „výbehy“ do obchodu pre ďalšie zásoby tovaru do baru. Napriek tomu sme všetko brali s nadhľadom a odhodlaním a veríme, že sa nám každú situáciu podarilo zvládnuť tak, aby si diváci odniesli príjemný zážitok.

Veľké poďakovanie patrí všetkým návštevníkom, ktorí si našli čas prísť a podporiť nás, ako aj za množstvo pozitívnej spätnej väzby, ktorá nás utvrdila v tom, že to, čo robíme, má zmysel. Spolu s občianskym združením Kolowrátok ďakujeme z celého srdca starostovi obce Beckov za jeho podporu a poskytnutie priestorov, bez ktorých by toto kino nemohlo vzniknúť. Rovnako si vážime každého, kto nezištne priložil ruku k dielu - opäť sme sa presvedčili, že máme okolo seba skvelých ľudí.

Teší nás, že tento príbeh nekončí. Ak všetko pôjde podľa plánov, radi by sme sa k vám vrátili opäť od januára. A pre tých, ktorým sa už teraz cnie za filmovou atmosférou, máme dobrú správu - počas dní obce pripravujeme letné kino pod holým nebom. Sobotné premietanie sa presunie na piatok a môžete sa tešiť na príjemný večer na dekách, s piknikom a, samozrejme, aj s popcornom.

Ešte raz ďakujeme všetkým a tešíme sa na ďalšie spoločné stretnutia.

Priatelia Beckova o. z. / o. z. Kolowrátok



Slávnostné uvedenie cyklochodníka do užívania

Vážený pán podpredseda TSK, vážený pán prednosta okresného úradu, vážený pán primátor, vážené pani starostky, starostovia, milí hostia,

dovoľte mi, aby som vás všetkých srdečne privítal pri tejto výnimočnej chvíli - otvorení cyklochodníka, ktorý prepája Beckov s Vážskou cyklomagistrálou. Dnes neotvárame len novú trasu. Otvárame priestor pre pohyb, oddych, stretnutia a nové zážitky.

Keď sa na chvíľu obzrieme späť, uvedomíme si, že myšlienka vybudovania cyklocesty, ktorá by spájala Obec Beckov so Zelenou vodou a Novým Mestom nad Váhom tu s nami nebola krátko. Rástla postupne - z potreby spraviť naše prostredie bezpečnejším, príjemnejším a atraktívnejším. Mnoho rokov sa o nej hovorilo, pripravovala sa, menila sa, až napokon dozrela do podoby, ktorú dnes vidíme.

Je preto fér povedať, že toto dielo nie je výsledkom jedného rozhodnutia ani jedného obdobia. Podieľali sa na ňom viaceré vedenia obce, ktoré postupne robili kroky - od formulovania myšlienky, prvých návrhov, cez projekty, zabezpečenie financií až po samotnú realizáciu. Každý z týchto krokov bol dôležitý. A práve vďaka tejto kontinuite dnes stojíme tu.

Chcem sa zároveň poďakovať všetkým, ktorí sa podieľali na príprave projektu. Či už išlo o spracovanie projektovej dokumentácie, proces schvaľovania alebo hľadanie riešení v rôznych fázach prípravy. Nebola to vždy jednoduchá cesta, ale práve vďaka odbornosti, trpezlivosti a ochote hľadať kompromisy sa podarilo naplniť pôvodný zámer a doviesť projekt do úspešného konca.

Osobitne by som rád spomenul spoluprácu pri získavaní finančných zdrojov z Plánu obnovy. Počas prípravy žiadosti sme sa stretli s aktívnym a ústretovým prístupom zodpovedných pracovníkov na Ministerstve dopravy. Ich ochota komunikovať, zapájať sa do hľadania riešení a viesť nás administratívnym procesom bola veľmi cenná a významne prispela k tomu, že sa projekt podarilo úspešne pripraviť a schváliť.

Rád by som sa však poďakoval aj pracovníkom obecného úradu, bývalým aj tým súčasným, ktorí sa významným spôsobom podieľali na príprave projektu, na jeho samotnej realizácii, ale aj pri plnení všetkých administratívnych úloh spojených s projektom. Ich nasadenie, starostlivosť o detaily a ochota riešiť každodenné výzvy boli kľúčové pre hladký priebeh celého projektu.

Po ukončení prípravnej fázy nasledovala realizácia, ktorá predstavovala ďalšiu významnú etapu. Samotná výstavba trvala šesť mesiacov a prebehla v súlade s dohodnutým harmonogramom medzi obcou Beckov a zhotoviteľom, spoločnosťou STRABAG. Aj tu mi dovoľte vyjadriť poďakovanie za profesionálny, zodpovedný a kvalitný prístup k realizácii. Výsledkom je dielo, ktoré spĺňa požadované štandardy a bude slúžiť verejnosti dlhé roky.

Dôležité je spomenúť aj to, že sa projekt podarilo zrealizovať vo vysúťaženom a zazmluvnenom rozpočte. Celkové náklady dosiahli sumu 939 tisíc eur, pričom väčšina - viac ako 884 tisíc eur - bola financovaná z prostriedkov Európskej únie prostredníctvom Plánu obnovy. Bez tejto finančnej pomoci by nebolo možné takýto projekt uskutočniť.

Aj vďaka podpore z finančných mechanizmov Európskej únie a Slovenskej republiky sa obci Beckov darí napĺňať širšiu víziu rozvoja. Popri tomto cyklochodníku sa realizovali aj ďalšie významné projekty - dobudovanie základnej školy J.M. Hurbana, rekonštrukcia severného paláca Hradu Beckov či budovanie pamätníka J. M. Hurbana spolu s parkom. Tieto projekty spolu vytvárajú ucelený obraz rozvoja obce, ktorý má jasný cieľ: Beckov ako atraktívnu turistickú lokalitu, ktorá má čo ponúknuť nielen svojim obyvateľom, ale aj návštevníkom z celého regiónu.

Zároveň má cyklochodník veľký význam aj pre prezentáciu kultúrneho dedičstva. Vďaka nemu sa návštevníci jednoduchšie a bezpečnejšie dostanú k našim najväčším pamiatkam - k hradu Beckov, k múzeu v Beckove, aj k sakrálnym pamiatkam. Spája tak pohyb s poznávaním histórie a ukazuje Beckov ako miesto s bohatým príbehom.

Tento projekt však presahuje hranice jednej obce. Prepája nás s okolitými obcami aj s Novým Mestom nad Váhom, čím zvyšuje bezpečnosť, mobilitu obyvateľov a podporuje rozvoj turizmu. Veľký význam má pre oblasť Zelená voda, ktorá je obľúbenou rekreačnou lokalitou. Lepšia dostupnosť pre cyklistov a peších umožní jej ešte kvalitnejšie využívanie počas celého roka a pritiahne viac návštevníkov.

S tým súvisí aj rozvoj podnikateľského prostredia. Kvalitná infraštruktúra otvára priestor pre vznik a rozvoj služieb zameraných na rekreáciu a cykloturistiku - ubytovanie, stravovanie, požičovne bicyklov, servisné služby či sprievodné turistické aktivity. Takéto projekty vytvárajú nové príležitosti pre miestnych podnikateľov a posilňujú ekonomický rast regiónu.

A tu sa otvára aj vízia ďalšieho rozvoja cykloturistiky v našom regióne. Pripravujeme zámer na postupné prepojenie cyklochodníka z Beckova do Trenčianskych Stankoviec, čím sa vytvorí bezpečná a pohodlná trasa pre cyklistov a peších až do Trenčína. Takéto prepojenie umožní sieťovanie existujúcich cyklotrás a sprístupní celý región širšej verejnosti - či už na rekreačné jazdy, či na poznávacie výlety.

Ale dnes by som chcel povedať ešte jednu nemenej dôležitú vec. Cyklochodník je síce vybudovaný z verejných zdrojov, ale v skutočnosti patrí nám všetkým. A to znamená aj zodpovednosť. Zodpovednosť za to, ako sa k nemu budeme správať.

Chcem sa preto obrátiť na vás všetkých - používajme tento priestor ohľaduplne, rešpektujme pravidlá a chráňme ho. Žiaľ, už dnes vieme, že sa nájdu aj takí, ktorí nerešpektujú dopravné značenie na cyklochodníku a motorovými vozidlami vstupujú do priestoru, ktorý je určený pre cyklistov aj chodcov. Svojou ignoranciou ohrozujú bezpečnosť tých, pre ktorých je tento priestor určený. To nie je len porušenie predpisov. To je hazard so zdravím a životmi.

Preto vás prosím - buďme si navzájom oporou. Nebuďme ľahostajní. Ak vidíme nezodpovedné správanie, upozornime naň. Chráňme tento priestor nielen pre seba, ale aj pre naše deti, rodiny a všetkých, ktorí ho budú využívať. Lebo skutočná hodnota takéhoto diela nie je len v betóne a asfalte. Je v tom, ako ho dokážeme používať a ochrániť.

Dnes teda neotvárame len cyklochodník. Dávame do života niečo, čo má slúžiť ľuďom - spájať ich, prinášať radosť z pohybu, podporovať poznanie histórie, zlepšovať kvalitu života a zvyšovať bezpečnosť tých najzraniteľnejších účastníkov cestnej premávky - cyklistov a chodcov. Verím, že sa stane prirodzenou súčasťou nášho každodenného života. Že ho budeme využívať s radosťou, ale aj so zodpovednosťou.

Ďakujem vám za pozornosť a prajem tomuto dielu, aby nám všetkým dlho a dobre slúžilo.

Ernest Benko, starosta





Spoločne sme zasadili budúcnosť!

V sobotu 28. 3. 2026 sa stretli obyvatelia Beckova a okolia na krásnom komunitnom podujatí - výsadbe pôvodných druhov ovocných stromov popri chodníku z Beckova do Klíže. Spoločne sa nám podarilo vysadiť 50 stromov, pričom každý z nich získal svojho „adoptívneho rodiča“ - rodinu, jednotlivca, triedu žiakov základnej školy či organizáciu -, ktorý sa zaviazal starať o svoj strom. Vysadili sme hrušky, jablone, moruše, oskoruše, orechy, čerešne, duly a mišpule, ktoré pochádzajú z pestovateľskej škôlky ovocných stromov v Moravskom Lieskovom.

Veľká vďaka patrí všetkým partnerom a dobrovoľníkom:
Dom stromov za odborné vedenie, DHZ Beckov za pomoc pri výsadbe, Jednote dôchodcov za spoluprácu, žiakom ZŠ Beckov, Komisii životného prostredia pri OZ v Beckove, zástupcom SZZ a SZOPK Beckov a všetkým, ktorí priložili ruku k dielu. Veľká vďaka patrí aj PZ Hurban Beckov a najmä Marekovi Čaňovi, ktorý pripravil pre brigádnikov chutný guláš. Bol to nádherný zážitok - vidieť, ako vedľa seba sadia stromy deti so seniormi, ako si susedia a priatelia navzájom pomáhajú. Ďakujeme, boli ste skvelí! Tešíme sa na ďalšie spoločné akcie.

Podujatie sa uskutočnilo s podporou nadácie Ekopolis v rámci programu „Sadíme budúcnosť“. Výsadbu finančne podporila spoločnosť Starbucks Slovakia. *EB*

Fotografie zhotovil Martin V. Rehák.







Vychádzka NCH Jozefa M. Hurbana

uskutočnila sa v nedeľu 29. marca 2026. Beckovčania a Kálničania sa stretli o 15. hod (napriek chladnému a veternému počasiu) pred ev. farou v Beckove a prvý krát pri novom pamätníku JMH pri kostole. Tradičné podujatie k 209. výročiu narodenia za účasti starostov oboch obcí, členov MS v Kálnici, turistov a ďalších nadšencov. *Zdroj: Facebook obce*



Prednáška k 200. výročiu úmrtia Zuzany Beňovskej

sa konala 4. marca, presne na deň jej pochovania na cintoríne v obci v roku 1826. Viac napíšeme v budúcom čísle. Prednášal Mgr. Patrik Kunec, PhD. z Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici.



Benefičné pletenie korbáčov opäť ukázalo silu komunity v Beckove

Toto jedinečné podujatie, ktoré sa už stalo krásnou tradíciou, každoročne pomáha ľuďom so zdravotným znevýhodnením. Tento rok sa podarilo vyzbierať úžasných 3 316 €, ktoré putovali štvorročnej bojovníčke Pulínke z Beckova trpiacej zriedkavým syndrómom mačacieho oka. Veľká vďaka patrí občianskemu združeniu No Limits for Naty, obci Beckov, Hradu Beckov a ZŠ s MŠ Hurbana Beckov za organizáciu a podporu. Osobitné poďakovanie si zaslúži aj Miloš Šutovský za poskytnutie materiálu a cenných skúseností. Toto podujatie je dôkazom, že keď sa spoja dobrí ľudia, dokážu veľké veci. Aj vďaka nim má pomoc skutočný zmysel. *RP*



Pietna spomienka na oslobodenie obce

Tradičný lampiónový sprievod k 81. výročiu oslobodenia obce 4. apríla 1945 zorganizovala obec (starosta a kultúrna komisia) a základná škola. Zapojilo sa asi 40 detí zo školy a prišlo približne 20 dospelých. Program pozostával z prejavu starostu, recitácie básní, hudobného vystúpenia. *Foto: J. Štefanec*

Starosta Ernest Benko a Anna Kabelíková, predsedníčka KK.



Piata brigáda na čistení chodníka k rozhľadni

V sobotu 28. februára 2026 sa uskutočnila ďalšia zo série dobrovoľníckych aktivít v rámci projektu „Čistenie chodníka do Klíže“. Až 32 dobrovoľníkov opäť nezištne venovalo svoj čas a energiu, aby pomohli revitalizovať cestu, ktorá v minulosti spájala Obec Beckov s jeho časťou Klíža. Dobré počasie a výborná nálada sprevádzali účastníkov pri manuálne náročnej práci. Piatou etapou sme úspešne zavŕšili prvú časť projektu, ktorý začal v roku 2023. Tým sa však naše úsilie nekončí. Projekt bude pokračovať výsadbou pôvodných druhov ovocných stromov. V tejto chvíli chcem úprimne poďakovať všetkým, ktorí sa počas piatich etáp zapojili, či už priamo účasťou, alebo





akoukoľvek formou podpory na naplnení zámeru vybudovať bezpečný chodník do Klíže. Tento projekt má veľký symbolický význam - spája ľudí naprieč všetkými generáciami v Beckove a ukazuje silu našej komunity. Osobitné poďakovanie patrí Vilkovi Maslovi za jeho podporu, pomoc pri plánovaní, príprave aj samotnej realizácii projektu. Vďaka mu patrí za jeho húževnatosť, osobné nasadenie a energiu, ktorú do tejto iniciatívy vložil. Ešte jedno poďakovanie patrí Marekovi Čaňovi za prípravu dobrého gulášu, Lenke Martišovej, Sone Jaroščiakovej a Anke Benkovej za zabezpečenie prípravy priestorov v kultúrnom dome, ale i samotným servisom pri výdaji jedla pre účastníkov brigády. Ďakujeme všetkým, ktorí pomáhajú meniť Beckov k lepšiemu. *Ernest Benko, starosta*

Fotografie: Ernest Benko

Posvätenie kaplnky Panny Márie a rozhľadne v Klíži

V sobotu sa uskutočnil posledný krok k úplnému dokončeniu rozhľadne v Klíži. O 15. hod došlo k posväteniu kaplnky Panny Márie a rozhľadne v réžii pátra Jána Kapistranského Ľubomíra Lazového, OFM, za účasti starostu obce Ernesta Benka a predsedu TSK Jaroslava Bašku.

„Dnešné podujatie je vyvrcholením spoločného úsilia samospráv a našich obyvateľov. Vybudovali sme tu turisticky atraktívne miesto, kde sa spája chodník z Beckova s okolitými poľnými cestami, a tiež obľúbenými cyklistickými trasami. Je to zároveň miesto, kde môžu ľudia pookriať pri kaplnke zasvätenej Panne Márii a pri pohľade na okolie. Od roka 2023 miestna občianska komunita každý rok na jar čistila a upravovala chodník do Klíže, vďaka ktorému sa dnes dostaneme na rozhľadňu,“ uviedol starosta Ernest Benko.

„Som rád, že z rezervy pána predsedu vlády bolo vyčlenených viac ako 78-tisíc eur na vybudovanie tohto nádherného projektu. Chcem pri tejto príležitosti poďakovať starostovi obce Beckov za to, že tu dnes rozhľadňa stojí, na pomedzí chotárov obcí Beckov a Kálnica. Prajem tomuto miestu veľa spokojných turistov," dodal Jaroslav Baška, predseda Trenčianskeho samosprávneho kraja.

V blízkosti sa nachádza hojne navštevovaná reštaurácia a salaš Beckov. Miesto je prepojené na cyklotrasu a turistické a náučné chodníky regiónu. *Zdroj: Facebook obce Beckov, TSK*

P. Ján Kapistranský Ľ. Lazový, OFM, predseda TSK Jaroslav Baška, Žaneta Potočková, poslankyňa OZ v Kálnici, starosta Ernest Benko.







Keď planéta sa prihovára k nám

Sviatok pre celú miliardu - 22. apríl - Deň Zeme

Už viac ako polstoročie patrí 22. apríl oslavám Dňa Zeme. Tento sviatok vznikol v roku 1970 v USA ako reakcia na environmentálne krízy a postupne sa premenil na najväčší sekulárny sviatok sveta. Dnes sa doň zapája viac ako miliarda ľudí v 190 krajinách s jediným spoločným cieľom: pripomenúť si, že prírodné zdroje našej planéty nie sú nevyčerpateľné. Tohtoročnou globálnou témou je boj proti nadmernému plastovému znečisteniu, ktoré dusí naše oceány aj pôdu. Deň Zeme však nie je len o veľkých politických proklamáciách na samitoch, ale predovšetkým o uvedomelosti každého z nás v bežnom živote.

„Zem sme nezdedili od našich otcov, ale požičali sme si ju od našich detí.“ *Indiánske príslovie*

Zmena začína na prahu domu

Deň Zeme je dňom drobných, no významných činov. Namiesto auta môžeme zvoliť bicykel, zasadiť strom v záhrade alebo na náučnom chodníku vo svojej obci, zúčastniť sa na dobrovoľnom čistení okolia alebo len jednoducho odmietnuť zbytočný plastový obal v obchode. Práve v lokálnom meradle sa totiž rodí skutočná globálna zmena. Tento sviatok nás vyzýva, aby sme sa na chvíľu zastavili a pochopili, že ochrana prírody nie je dočasný trend, ale existenčná nutnosť pre prežitie nás, našich detí a všetkých budúcich generácií.

Odkaz mladým

Najdôležitejším posolstvom tohto dňa je však odkaz, ktorý odovzdáme ďalej. Chráňme prírodu nielen pre seba, ale učme to najmä mladú generáciu. Ukážme deťom, že každé zasadené semienko, vyzbieraný papier v lese či triedenie odpadu alebo šetrenie vodou má zmysel. Práve v ich rukách bude osud krajiny o pár desaťročí. Pretože, ak deti naučíme milovať Zem dnes, nebudú ju musieť zachraňovať zajtra. História nám ukazuje, že planéta to bez ľudstva bez problémov zvládne, no my bez zdravej a funkčnej krajiny prežiť nedokážeme.

Ivan Ondrejovič, Beckov, apríl 2026

Výročná schôdza Jednoty dôchodcov



Dňa 11. marca sa uskutočnila výročná schôdza miestnej organizácie Jednoty dôchodcov, ktorá prebehla v príjemnej a priateľskej atmosfére. Podujatie sa konalo za účasti okresnej predsedníčky, ako aj starostu obce, ktorí svojou prítomnosťou podporili činnosť organizácie a ocenili jej prínos pre komunitu.



Schôdzu otvoril predseda miestnej organizácie, ktorý privítal všetkých prítomných členov a hostí. V úvode zhodnotil činnosť organizácie za uplynulý rok, vyzdvihol aktivity, podujatia a stretnutia, ktoré prispeli k upevňovaniu kolektívu a k obohateniu spoločenského života seniorov v obci.

Okresná predsedníčka vo svojom príhovore ocenila aktívny prístup členov a poďakovala im za ich iniciatívu a ochotu zapájať sa do rôznych činností. Zároveň informovala o aktivitách a plánoch na vyššej organizačnej úrovni.

Starosta obce vo svojom vystúpení vyjadril podporu seniorom a zdôraznil význam ich skúseností a životnej múdrosti pre celú spoločnosť. Poďakoval členom Jednoty dôchodcov za ich prínos k rozvoju obce a za udržiavanie tradícií.

V ďalšej časti programu prebehla diskusia, v ktorej mali členovia možnosť vyjadriť svoje názory, návrhy a podnety na zlepšenie činnosti organizácie. O dobrú náladu sa postaral aj pán Sloboda, ktorý hrou na harmonike spríjemnil celé podujatie a prispel k veselšej atmosfére.

Na záver nechýbalo malé občerstvenie a neformálne posedenie, ktoré prispelo k príjemnému zakončeniu podujatia. *ZT.*

POĎAKOVANIE

28. marca si pripomíname Deň učiteľov - deň narodenia pedagóga, filozofa a jazykovedca Jána Ámosa Komenského, ktorého nazývame „učiteľom národov“. Učitelia nie sú len tí, čo odovzdávajú vedomosti. Sú oporou, motiváciou a sprievodcami detí na ich ceste poznania.

Pri príležitosti Dňa učiteľov boli do beckovskej školy pozvaní súčasní aj bývalí učitelia. Veľká a srdečná vďaka riaditeľovi ZŠ J.M. Hurbana p. Mgr. Jozefovi Pekarovičovi a p. starostovi obce Beckov Ernestovi Benkovi, ktorí udržiavajú kontakt i s bývalými pedagogickými pracovníkmi, ktorí sú už na starobnom dôchodku.

Ocenili sme pozvanie a tiež možnosť prezrieť si nové moderné priestory pre výučbu informatiky, jazykov, krásne triedy ŠKD, nové sociálne zariadenia i možnosť premiestniť sa výťahom pre zdravotne postihnuté deti.

Vyjadrujeme vďaku a obdiv p. riaditeľovi školy a p. starostovi obce, ktorí majú veľkú zásluhu na dobudovaní tejto modernej prístavby školy.

Boli sme z nových priestorov pre výchovno-vzdelávací proces užasnuté. Žiaci pod vedením učiteľov majú možnosť moderným spôsobom získať nové vedomosti a zručnosti, ktoré ich budú sprevádzať celý život. Ďakujeme za príjemné stretnutie a krásny zážitok a želáme do ďalšieho obdobia výchovno-vzdelávacieho procesu veľa úspechov.

Mgr. Božena Urbanová a Mgr. Viera Čirková

Beseda s očnou lekárkou: Zdravie očí v seniorskom veku

Dňa 14. apríla 2026 sa v nových priestoroch ZŠ J.M. Hurbana v Beckove uskutočnila zaujímavá a poučná beseda s očnou lekárkou MUDr. Zuzanou Cagalovou. Témou podujatia bolo zdravie očí v seniorskom veku, ktoré je čoraz aktuálnejšie vzhľadom na starnutie populácie a rastúci výskyt ochorení zraku. Lekárka prítomným účastníkom priblížila najčastejšie očné ťažkosti, s ktorými sa seniori stretávajú - napríklad sivý a zelený zákal, suché oči či iné choroby, ktoré sa najčastejšie vyskytujú. Vysvetlila, ako týmto problémom možno predchádzať správnou životosprávou, pravidelnými prehliadkami a vhodnou ochranou zraku. Počas besedy mali účastníci možnosť klásť otázky a podeliť sa o vlastné skúsenosti so starostlivosťou o zrak. V uvoľnenej atmosfére zaznelo mnoho praktických rád, ktoré môžu seniorom pomôcť udržať si dobré videnie aj vo vyššom veku. Podujatie sa stretlo s veľkým záujmom a príjemnou spätnou väzbou. Organizátori ďakujú všetkým zúčastneným, ako aj Základnej škole J.M. Hurbana v Beckove za poskytnutie nových a moderných priestorov, ktoré umocnili celkový priebeh besedy. *ZT*





Upratovanie námestia - aktivity Jednoty dôchodcov

V obci Beckov sa opäť ukázalo, že aktívny prístup k životu nemá žiadne vekové hranice. Členovia Jednoty dôchodcov zorganizovali dobrovoľnú brigádu zameranú na upratovanie miestneho námestia, ktoré je dôležitým miestom stretávania sa obyvateľov i návštevníkov obce.

Už od ranných hodín sa na námestí stretla skupina seniorov vybavených pracovnými pomôckami, dobrou náladou a odhodlaním priložiť ruku k dielu. Spoločne čistili verejné priestranstvá, zametali chodníky, zbierali odpadky a upravovali zeleň. Ich práca prispela nielen k skrášleniu prostredia, ale aj k posilneniu komunitného ducha.



Táto iniciatíva je dôkazom toho, že seniori zohrávajú v spoločnosti dôležitú úlohu. Svojím príkladom motivujú mladšie generácie k zodpovednosti voči okoliu a ukazujú, že aj malé skutky môžu mať veľký význam.

Po ukončení brigády si účastníci spoločne posedeli, vymenili si zážitky a užili si pocit dobre vykonanej práce. Takéto aktivity nielen zlepšujú vzhľad obce, ale zároveň prinášajú radosť a pocit spolupatričnosti všetkým zúčastneným. Na záver možno povedať, že vek naozaj nie je prekážkou pri aktívnom živote. Ako sa hovorí: „Vek nie je dôležitý pri aktivitách.“ *ZT.*

Jarné aktivity materskej školy

Prišla jar

S príchodom jari a teplejších slnečných dní zavládla v našej materskej škole príjemná jarná atmosféra. Deti sadili kvety a s radosťou skrášľovali svoje okolie. Práca s hlinou a rastlinami im priniesla veľa nadšenia, ktoré bolo vidieť počas celej výsadby. Za túto krásnu aktivitu patrí úprimné poďakovanie kvetinárstvu Monet z Beckova, ktoré nám darovalo kvety. Vďaka tomu si deti mohli vyskúšať starostlivosť o rastliny a zároveň prispieť k skrášleniu prostredia škôlky. Novovysadené kvety dnes zdobia vstup do materskej školy. Spríjemňujú prostredie nielen deťom, ale aj všetkým, ktorí do škôlky prichádzajú.



Divadielko Slniečko

Dňa 30.3.2026 zavítalo do našej materskej školy Divadielko Slniečko s náučným, interaktívnym predstavením „Abeceda zdravia“. Kamaráti Katka a Alex deťom porozprávali, ako sa majú starať o svoje telo a prečo je dôležité konzumovať ovocie a zeleninu. Deti sa oboznamovali s písmenkami abecedy, zatancovali si aj zaspievali. Predstavenie sa im veľmi páčilo, bolo nielen zábavné, ale aj poučné.





Návšteva knižnice

V mesiaci marec navštívili deti z Materskej školy v Beckove obecnú knižnicu. Privítala ich pani knihovníčka, ktorá im priblížila rôzne druhy kníh, ktoré si mohli poprezerať. Počas návštevy sa deti dozvedeli, ako s knihami zaobchádzať a prečo sú pre nás dôležité. Získali aj informácie o možnosti požičiavania kníh a o tom, ako si môžu vybaviť čitateľský preukaz. Návšteva sa niesla v príjemnej atmosfére plnej zvedavosti a radosti z objavovania nových príbehov. Veľkým prekvapením bol aj dar v podobe kníh, ktoré pani knihovníčka venovala materskej škole, za čo jej patrí úprimné poďakovanie. Keďže sa deti venovali téme „Marec - mesiac knihy“, bola táto návšteva pre nich nielen prínosná, ale aj motivujúca k ďalšiemu objavovaniu sveta kníh.



Strážcovia prírody - súťaž

V materskej škole sme sa venovali téme prírody a jej významu pre život. Spoločne sme sa rozprávali o tom, že príroda je domovom mnohých zvierat a hmyzu a rozhodli sme sa jej pomôcť vytvorením malých domčekov a úkrytov pre drobné živočíchy. Z prírodných materiálov, ako sú konáriky, šišky, mach či listy, deti vytvárali miesta, kde sa môže hmyz schovať, oddychovať alebo prezimovať. Zároveň sa dozvedeli, akú dôležitú úlohu má hmyz v prírode, že pomáha opeľovať kvety, vďaka čomu rastú rastliny, ovocie aj zelenina. Aktivita deti viedla k pochopeniu, prečo je dôležité hmyz chrániť a vytvárať mu vhodné podmienky na život. Hlavným organizátorom súťaže „Strážcovia prírody“ je www.zitovsypke.sk.



Jarná prechádzka

S najmenšími škôlkarmi sme využili pekné počasie na príjemnú prechádzku k Váhu. Počas nej sme sa boli pozrieť aj na novú cyklotrasu. Slnečné lúče deťom dodali energiu, zlepšili náladu a spríjemnili spoločné chvíle na čerstvom vzduchu. Cestou deti pozorovali, ako sa príroda prebúdza zo zimného spánku a vnímali jej prvé jarné zmeny.





Návšteva 1. ročníka

Predškoláci z našej materskej školy navštívili prvý ročník základnej školy, aby sa bližšie zoznámili so školským prostredím. Sadli si do školských lavíc a na chvíľu si vyskúšali, aké to je byť skutočnými školákmi. Pani učiteľka ich milo privítala a zapojila do pripravených aktivít, ktoré boli prispôsobené ich veku. Deti pracovali, odpovedali na otázky a s nadšením sa zapájali do jednotlivých úloh. Táto krátka skúsenosť im ukázala, čo ich čoskoro čaká a zároveň zistili, že učenie môže byť aj zábavné. Návšteva sa niesla v príjemnej atmosfére a predškoláci odchádzali plní nových zážitkov a očakávania.



Jarné upratovanie

Naši škôlkari sa pustili do jarného upratovania školského dvora. Hrabali lístie, upravovali okolie a s ochotou sa zapájali do práce. Celá aktivita sa niesla v príjemnej atmosfére, deti pracovali s radosťou a zároveň si užili spoločný čas na čerstvom vzduchu. Vďaka ich snahe je dnes školský dvor upravený a pripravený na jarné dni. Deti si tak osvojili aj dôležitosť starostlivosti o svoje okolie.



Benefičné pletenie korbáčov

Deti z materskej školy sa aj tento rok zapojili do podujatia „Benefičné pletenie korbáčov“, kde svojím krátkym, no milým vystúpením spríjemnili atmosféru všetkým prítomným. Svojím tancom a úsmevom potešili návštevníkov a zároveň podporili krásnu myšlienku tohto podujatia. Veľké poďakovanie patrí aj rodičom, ktorí si našli čas, vďaka ich podpore mohli deti vystúpiť a byť súčasťou tejto peknej akcie. *Učiteľky MŠ*

Vladimír Kollár - sedem rokov v beckovskej škole 1988 - 1995

V utorok 3. februára 2026 sa konalo slávnostné otvorenie nových vzdelávacích priestorov III. a IV. NP prístavby Základnej školy s materskou školou Jozefa Miloslava Hurbana v Beckove. Aktívne sa ho zúčastnil aj bývalý riaditeľ školy v rokoch 1988 - 1990 **PaedDr. Vladimír Kollár**. V BN č. 1/2026, s.3 sme publikovali jeho krátky príhovor, kde si zaspomínal na roky, kedy sa začalo s prístavbou ZŠ.

Do Beckova prišiel v roku 1988 na post riaditeľa školy. Pred ním bol riaditeľom Jozef Barančík a po ňom Jaroslav Filip. Vladimíra Kollára si priamo vyžiadal predseda MNV Ing. Ján Turan, ktorý chcel v jeho osobe partnera pri budovaní prístavby. Mal dve ponuky, ale vybral si Beckov. Dobudovanie školy bola pre neho výzva, no po dvoch rokoch intenzívnej práce došlo k zmene spoločensko-politických pomerov (17. november 1989) a z postu riaditeľa ho odvolali. Zostal učiť fyziku a technické práce plus prírodovedu a telocvik. Z Beckova odišiel v roku 1995, keď mu ponúkli miesto učiteľa v Základnej škole na ulici kpt. Nálepku v Novom Meste nad Váhom. Po dvoch rokoch sa stal riaditeľom školy a bol ním ďalších desať rokov. A keď nastal penzijný vek, bez dlhšieho váhania ukončil riaditeľovanie, aby sa tešil z nových možností, ktoré ponúka dôchodok, na prvom mieste, pravdaže, to bola rodina.

Učiteľskému povolaniu sa Vladimír Kollár venoval po celý život. Jeho prvým pracovným miestom bolo učiteľstvo a triednictvo v ZŠ v Pobedime (1969-1972), neskôr učil v Bzinciach pod Javorinou (1972-1976), potom rok v Považanoch (1976-1977) a jedenásť rokov bol zástupcom riaditeľa na ZŠ kpt. Nálepku (1977-1988) v Novom Meste nad Váhom. Nasledovalo sedemročné pôsobenie v Beckove, až sa vrátil na ZŠ kpt. Nálepku do pozície riaditeľa. Celkovo pracoval v školstve 40 rokov - ako učiteľ, triedny učiteľ, zástupca riaditeľa, riaditeľ. Nadobudol bohaté skúsenosti so žiakmi, kolegami, riaditeľmi, aj predstaviteľmi obce i strany, organizáciami, cirkvami a firmami.

Z času na čas stretne svojich bývalých žiakov, teší sa z ich úspechov. Pocit, že mohol usmerňovať ich štart do života je k neopakovateľný. Rád si zaspomína na staré úspechy, napríklad aj na ten, keď (ako učiteľ telocviku) so žiakmi beckovskej školy získali bronzovú medailu na celoslovenských pretekoch v orientačnom behu v r. 1992. V Beckove založil školský časopis Hlaváčik, sám ho redigoval, aj prispieval, farebnú obálku im zabezpečila Vilma Tupá, manželka školníka Ivana Tupého, ktorá pracovala v tlačiarni. Vnútro si tlačili sami.

Pán učiteľ Kollár po celý svoj život bol a do dnešných dní zostal aktívnym. Ako odvážny bojovník neváhal, keď išlo o správnu vec. Dodnes rád spomína na roky mladosti, na prehraté boje i vyhraté vojny. Teší ho, že stál na začiatku prestavby našej ZŠ a to, že sa nakoniec dielo po 36 rokoch úspešne a nad očakávania zavŕšilo, mu dáva pocit hrdosti.

Na penzii sa venuje dvom veľkým koníčkom: záhrade a vláčikom. V podkroví chalupy má vybudovanú železničnú stanicu s traťou do Čachtíc - aj s hradom a ďalšími stavbami. Krásne a dokonale funkčné! Samozrejme, založil si aj rodinu, s manželkou Máriou majú dve dcéry, staršia je inžinierka ekonómie, mladšia právnička, z dvoch vnučiek je jedna právnička a druhá lekárka, jeden vnuk je inžinier IT a druhý stavbár, a dve pravnučky sú ešte maličké, majú 2 a 4 roky a žijú v Brne. Trošku ho trápi, že nemá nasledovníka, čo sa týka záľuby vo vláčikoch - ale možno manžel vnučky, železničný inžinier...





Vladimír Kollár sa venuje aj rodinnej histórii, píše si vlastnú rodinnú kroniku. Tak sa podelil aj o spomienky na svojho starého otca Štefana Kollára, ktorý z Beckova odišiel ešte za Rakúsko-Uhorska do Sasinkova ako chýrny kolársky majster. Založil si rodinu, mal desať detí, jeho druhý syn Jozef bol otcom Vladimíra Kollára. Bojoval v prvej svetovej vojne a bol vážne ranený; dlhšie sa liečil, až zraneniu podľahol v trenčianskej nemocnici. Pochovaný bol v Trenčíne.

V tom roku, 10. novembra, pán Kollár oslávi 80. narodeniny. Gratulujeme! Do ďalších rokov prajeme veľa krásnych chvíľ s rodinou a všetkým veľa zdravia, pracovných úspechov a radosti zo života!



D. Badžgoňová, 6.3.2026

Foto: Výstavba telocvične pri ZŠ s MŠ JMH v areáli školy, 1989, zdroj: Ing Ján Turan. Z obdobia výstavby bolo natočené video.

Zverejňujeme dve básne z príležitostnej tvorby Vladimíra Kollára

Mladosť"

Mladosť je vždy krásna,
je to, čomu stále veríme
a v starobe sa radi vrátime,
keď sme boli ešte mladí
a život plynul tak pomaly,
až sme boli celkom dospelí.

Jasle, škôlka, škola, práca
a mladosť sa nenávratne stráca,
nemilo uniká medzi prsty,
už ju nedržíš,
už ju nemáš vo svojej hrsti.

Maturita

Tak nejak smutno mi,
už je to za nami,
keď stredom diania
bola škola.
Neskrývanú radosť
strieda clivota,
postupne prečítaš
z atmosféry zeleného stola.
A dobre vieš,
že pred tebou
je dlhá a kľukatá cesta
tvojho vytúženého života.

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

Marec - apríl 2026

Jubilanti

60 rokov: Darina Kubíčková

70 rokov: František Sládek, Marta Podhorská



Rozlúčili sme sa: Jozef Furenda
Florián Babulic

Mená jubilantov zverejňujeme na základe dobrovoľne podpísaného Súhlasu so spracovaním osobných údajov v zmysle platných zákonov - čl. 6 ods. 1 písm. a) Nariadenia EP a Rady EÚ č. 2016/679 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov, ďalej len „Nariadenie GDPR") - ktorý jubilanti doručili Redakcii BN v roku 2026.

Kňaz Pavol Dubik a Dubikovci



140. výročie narodenia kňaza

Nositelia mena Dubik / Dubík / Dúbik v súčasnosti v Beckove nežijú. V matrikách rímskokatolíckej farnosti sa s nimi môžeme stretať okolo polovice 18. storočia. Nevedno prečo prišli do Beckova, možno tu získali prácu alebo sa priženili. Napríklad Georgius (Juraj) Dubik mal svadbu v Beckove, jeho manželkou sa stala Catharina Danek, svedkami boli Štefan Sedláček a Michal Predsnaider. Alebo 25.3.1795 bol v Beckove pochovaný 38-ročný Štefan Dubik. Ďalší záznam: Katarína Dubik sa vydala za Michala Sedláčka a dcéru Evu krstili 19.1.1785. Iná Katarína Dubik, ktorá sa narodila okolo r. 1766, sa vydala za Michala Kročitého a z 9.5.1792 je záznam o krste ich syna Jána. Ďalšia Dubiková, tiež Katarína, sa vydala za Michala Martineka a v r. 1786 sa im narodil syn Štefan a o dva roky dcéra Anna. Zdá sa, že v rodine Dubik meno Katarína patrilo medzi preferované. Žiaľ, matriky z tohto obdobia neposkytujú doplňujúce informácie, ako to býva pravidlom v 19. storočí. Môžeme sa len domnievať, že Andreas, Johanes a Catharina (vydatá Kročitá) boli súrodenci. Dubikovcom sa v Beckove darilo - Andreas mal 9 detí, Katarína (možno) 4 deti a Jozef asi 6 detí - ako dokladajú zápisy v cirkevnej matrike. Jozef Dubik sa oženil s Katarínou Bednárik, poznáme mená 3 detí: Mária (1810), Zuzana (1813), Jozef (1819). Meno Dubik majú aj dve Katríny a jedna Zuzana, možno sesternice, rodili deti v rokoch 1824 až 1836. V matrikách možno nájsť aj údaj, že János Dubik zomrel vo veku 18 rokov 23.7.1847 v Beckove a bol čašník.

Jozef Dubik z ďalšej generácie Dubíkovcov sa narodil v r. 1819 (bol synom Jozefa Dubika a Kataríny Bednárik) a zomrel vo veku 43 rokov na týfus 20.9.1862. Jeho manželka Zuzana Kurpel zomrela 13.10.1866 na choleru vo veku 42 rokov, bývali v Beckove č. 49. V matrike krstov je doložených ich 5 detí: Jozef Dubik *27.10.1845, Anton Dubik *17.2.1848, Ján Dubik *1.8.1850, Mária Dubik *6.10.1855 a Štefan Dubik (6.6.1858 - 2.7.1860). Z indexu pokrstených vieme, že 18.6.1853 sa im narodil ešte syn Pavol Dubik (zomrel 26.4.1937), neskorší učiteľ v katolíckej škole a kantor (organista), ktorý sa 15.1.1880 oženil s Annou Vallach (10.2.1857 - 1.2.1940). S manželkou mali 13 detí.

Mená nám poskytol P. Anton Milan Karčunovský, OFM z Indexu pokrstených a indexu sobášov v Beckove - úctivo ďakujeme. Ale nie všetky sa dajú dohľadať v zverejnených matrikách na FamilySearch. Páter upozornil na „zaujímavosti, ktoré si treba všimnúť na rodine Dubik: Anna porodila prvé dieťa (Máriu) rok po svadbe ako 21-ročná a posledného syna (Antona), ktorý zomrel krátko po narodení, keď mala 47 rokov. Museli prežiť s manželom bolestné chvíle, keď im zomrel syn Ján ako 19-ročný (1910), Jozef ako 17-ročný (1911) a Emil ako 19-ročný (1915). Je tiež zaujímavé, že Pavol Dubík st. (učiteľ a kantor) prijal krst ako 33-ročný, 6 rokov po svadbe, v deň, keď sa narodilo štvrté dieťa Pavol ml. (budúci kňaz) 23.2.1886. Musel byť teda nepokrstený, mohli by sme povedať neveriaci. Zároveň je však isté, že do krstu nebol kantorom - nepokrstený nemohol byť kantorom. Teda do roku 1886. Je isté že katolíčkou bola manželka Anna. Ináč by ich nezosobášili v roku 1880 a nepokrstili 3 predchádzajúce deti. Kto mu pomohol k viere? Viem si však predstaviť, že prišiel pokrstiť syna Pavla a farár mu ponúkol, aby sa dal pokrstiť aj on. Vtedy sa nerobili dlhé prípravy ku krstu. Škoda, že nemáme knihy krstov, sobášov a pohrebov, ale iba index. Tam by sme sa dozvedeli viac - rodičov, krstných rodičov, manželské prekážky, príčinu smrti, bydlisko, profesiu. Teraz musíme pýtať údaje z archívov, ktovie, či sa vôbec zachovali.“ P. Anton Kračunovský, OFM, 7. apríl 2020.

Štvrtým dieťaťom Pavla Dubika a Anny Vallach bol syn **Pavol**, kňaz a pedagóg (23.2.1886 Beckov - 13.5.1971 Nitra). Teológiu študoval v arcibiskupskom kňazskom seminári v Ostrihome a v Biskupskom kňazskom seminári svätého Ladislava kráľa v Nitre. Za kňaza bol vysvätený 1. júla 1909 v Nitre. Ako kaplán pôsobil v Predmieri, kde sa v roku 1910 stal dočasným administrátorom, v apríli 1912 administrátorom. V roku 1915 zložil prosynodálne skúšky a stal sa v Predmieri farárom. Od roka 1922 vypomáhal v Močenku, výpomocným duchovným bol v Bánovciach nad Bebravou od r. 1924 a od r. 1926 v Žiline. V Žiline sa stal o rok neskôr profesorom náboženstva v Československom štátnom dievčenskom reálnom gymnáziu. Od r. 1930 vyučoval v Československej štátnej reálke Jána Palárika v Žiline. V r. 1937 sa stal profesorom náboženstva na gymnáziu v Trenčíne a v r. 1939 v Nitre. V r. 1941 sa stal justičným promótorom Svätej stolice. V rokoch 1946 až 1948 bol dočasným riaditeľom Štátneho gymnázia v Nitre. Od roku 1950 pôsobil ako výpomocný kňaz vo farnosti Nitra Horné mesto. Posledné roky prežil v Nitre, kde ho aj pochoval nitriansky kapitulný vikár Mons. ThDr. JUDr. Ján Pásztor. Na jeho náhrobku sú biskupské insígnie. *Zdroj 1: Ing. Ingrid Zaťková, 26.3.2026, potomok rod. Dubik. 2: https://www.knihydominikani.sk/hlavna_schemhladat_3?kpcmeno=dubikpavol.*



Pavlov mladší brat **Joachim Dubik** žil a pracoval v Nitre, časť Mlynárce, kde bol riaditeľ základnej školy pre chlapcov a organista v kostole na Kyneku; mal dve manželky a sedem detí. Na jeho počesť bola v Mlynárciach po ňom pomenovaná ulica - Dubikova ulica. Jeho vnučka Ing. Ingrid Zaťková nám pomohla doplniť niektoré údaje z rodokmeňa Dubikovcov.

V šľapajach svojho strýka Pavla šiel syn jeho staršej sestry Alojzie Jandovej. **ThDr. Ladislav Janda**, nar. 18.4.1905 Lúka nad Váhom, bol 26.7.1930 vysvätený za kňaza Spoločnosti Ježišovej (jezuita), ako kaplán nastúpil v Smoleniciach. Potom v roku 1939 prešiel do Levoče, kde viedol malý jezuitský seminár spolu s malým seminárom Spišského biskupstva. Po roku 1949 bol sledovaný ŠTB, po uvoľnení v r. 1968 prišiel do Kirti pri Čelároch, kde pôsobil ako výpomocný kňaz, v roku 1969 bol preložený do Ružomberka, kde aktívne pôsobil v pastorácii; zomrel priamo pri spovedaní v máji 1969. Pochovaný je v Nitre na mestskom cintoríne. *Zdroj: Ing. Ingrid Zaťková, 26.3.2026.*

V rodnom Beckove dožili len Pavlovi rodičia. Ak pozrieme sčítacie hárky z roka 1930, tak pod č. d. 125 (dnes na Hurbanovej ul. č. 165 Emotek) nájdeme zápis, že majiteľom domu bol Dezider Sztrechay a bývali v ňom dve rodiny, jednu tvorili Pavel Dubík, nar. 18.6.1853 v Beckove, učiteľ RK školy, jeho manželka Anna Dubíková, nar. 10.2.1857 v Beckove. Druhou rodinou bol Otto Oleríni a jeho matka, vdova, ktorí prišli do Beckova v októbri 1930.

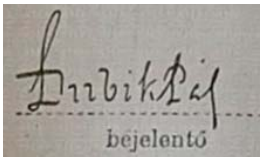

Ešte spomenieme úmrtie 19-ročného Emila Dubíka, ktorého zapísal do obecnej matriky jeho brat Pavol 13.7.1915 - bol študentom strednej školy (maď. tanuló). Pavol bol v tom čase farárom v Predmieri a podpisoval sa ako Pál Dubik.

Na cintoríne v Beckove sú hroby rodičov Pavla a Anny Dubíkovcov a hrob ich najmladšieho syna Antona Alojza (6.3.1904 - 4.6.1904). Pochovaná je tu aj sestra Brigita Dubík (+8.3.1974) s manželom - bol ním Beckovčan Alojz Koronthály. Jeho druhou manželkou bola jej staršia sestra Zorarda Dubik, ktorá zomrela 5 mesiacov po svadbe v Bratislave 27.9.1919. S treťou manželkou Brigitou Dubik mali jediného syna Libora, ktorý si zobral za manželku Boženu Lipkovú, mali tri deti, Oľgu, Vladimíra a Libora. Syn Vladimír si založil rodinu v ČR, tri deti sa narodili v r. 1980 až 1985 v Prahe. Syn Libor si zobral za manželku Marianu Arpášovú, s ktorou mal syna Dávida. Druhá „vetva“ Dubikovcov po Alojzovi Koronthály je z jeho prvého manželstva od syna Alfréda (1915-1981) žijúceho v Bratislave - mal dcéru Katarínu Koronthályovú (*1947), ktorá sa vydala za Mariána Dubika (16.11.1947-20.12.2025) - takže obaja manželia mali korene v Beckove.

Zdroj: PhDr. Jozef Karlík, Šľachtický rod Koronthály z Výčapiek. Vydal Eugen Koronthály, Bratislava 2019.

Na záver zostáva len skonštatovať, že Dubíkovci nevymreli - ani po meči ani po praslici, aj keď nositelia tohto mena sa v Beckove už nevyskytujú., ale kto vie, možno raz...

Ďakujem za poskytnuté informácie a fotografie Ing. Ingrid Zaťkovej, Kataríne Dubíkovej a P. Antonovi Kračunovskému,OFM.

Mgr. Dana Badžgoňová, 30.3.2026



Súrodenci Dubikovci: Bonaventúra (s fúzami), Joachim (v okuliaroch), Brigita so sestrami.

Pavol Dubík - portrét a na fare v Nitre Hornom meste už trochu starší.

Uznesenia zo zasadnutia obecného zastupiteľstva 24. apríla 2026:

Uznesenie č. 471/2026 - Obecné zastupiteľstvo schvaľuje návrhovú komisiu v zložení p. Anna Kabelíková, Tomáš Masarik a program zasadnutia obecného zastupiteľstva.
Uznesenie č. 472/2026 - Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie kontrolu uznesení zo zasadnutí obecného zastupiteľstva konaných dňa 20.02.2026 a 8.4.2026.
Uznesenie č. 473/2026 - Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie Výročnú správu o činnosti a hospodárení neziskovej organizácie poskytujúcej všeobecne prospešné služby Hrad Beckov, n. o.
Uznesenie č. 474/2026 - Obecné zastupiteľstvo schvaľuje predloženie žiadosti o nenávratný finančný príspevok (NFP) č. NFP403402G482 za účelom realizácie projektu „Od podzemia k výšinám: sprístupnenie skrytých pokladov cezhraničného regiónu“ a zabezpečenie spolufinancovania realizácie projektu zo strany Obce Beckov vo výške minimálne 9 846 €.
Uznesenie č. 475/2026 - Obecné zastupiteľstvo schvaľuje Štatút účelového odpadového fondu Obce Beckov bez pripomienok.
Uznesenie č. 476/2026 - Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie odborné stanovisko hlavnej kontrolórky k Návrhu záverečného účtu obce Beckov za rok 2025.
Uznesenie č. 477/2026 - Obecné zastupiteľstvo schvaľuje Záverečný účet obce Beckov za rok 2025 a celoročné hospodárenie bez výhrad.
Uznesenie č. 478/2026 - Obecné zastupiteľstvo schvaľuje použitie prebytku hospodárenia na tvorbu rezervného fondu vo výške 366 671,97 eur bez pripomienok.
Uznesenie č. 479/2026 - Obecné zastupiteľstvo schvaľuje tvorbu „Účelového odpadového fondu“ v sume 16 257,89 eur bez pripomienok.
Uznesenie č. 480/2026 - Obecné zastupiteľstvo potvrdzuje financovanie schodku bežného a kapitálového rozpočtu v roku 2025 v sume 391 107,16 € finančnými prostriedkami z rezervného fondu.
Uznesenie č. 481/2026 - Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie Odborné stanovisko hl. kontrolórky obce k zmene rozpočtu obce Beckov na rok 2026 - úprava č. 2.
Uznes*enie č. 482/2026* Obecné zastupiteľstvo schvaľuje Zmenu rozpočtu obce na rok 2026 - rozpočtové opatrenie č. 2 bez pripomienok.
Uznesenie č. 483/2026 - a) Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie a) úpravu platu starostu podľa § 3 ods. 1 zákona č. 253/1994 Z. z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest, na základe potvrdenia ŠÚSR z 3.3.2026 o priemernej nominálnej mesačnej mzde zamestnanca v hospodárstve SR v roku 2025 a novely zákona č. 320/2018 zo dňa 24.10.2018 § 4 ods. 1. b) úpravu platu hlavnej kontrolórky podľa zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov. b) Obecné zastupiteľstvo schvaľuje navýšenie platu starostu obce z 23% na 40 % od 1.5.2026.
Uznesenie č. 485/2026 - Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie informáciu o stave a plnení realizovaných projektov za ostatné obdobie.
Uznesenie č. 486/2026 - Obecné zastupiteľstvo schvaľuje zápis Kroniky obce za rok 2022 bez pripomienok.
Uznesenie č. 487/2026 - Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie predloženie návrhu zápisu Kroniky obce za rok 2023.
Uznesenie č. 488/2026 - Obecné zastupiteľstvo ukladá predložiť návrhy na udelenie Ceny obce s odôvodnením v zmysle Štatútu obce Beckov do budúceho zasadnutia obecného zastupiteľstva.
Uznesenie č. 489/2026 - a) Obecné zastupiteľstvo vyhovuje protestu prokurátora č.Pd50/26/3305-2 zo dňa 13. 4. 2026 proti VZN č. 2/2012 o miestnych daniach a jeho doplnkom č. 1,2,3,4, 5,6. b) Obecné zastupiteľstvo ukladá upraviť všeobecne záväzné nariadenie v súlade s protestom prokurátora a v súlade so zákonom s termínom do ďalšieho zasadnutia obecného zastupiteľstva.
Uznesenie č. 491/2026 - Obecné zastupiteľstvo schvaľuje a) zámer prenajať na základe obchodnej verejnej súťaže časť pozemku registra „C“ KN s parc. číslom 623/1, o výmere 372 m^2, druh pozemku: záhrada, druh chránenej nehnuteľnosti: pamiatková zóna, k. ú.: Beckov, evidovaného na liste vlastníctva č. 1, za účelom - zriadenia a prevádzkovania stánku s rýchlym občerstvením. b) podmienky obchodnej verejnej súťaže sú uvedené v zápisnici. *Zapísala: A. Benková*

OBEC BECKOV VYHLASUJE VEREJNÚ OBCHODNÚ SÚŤAŽ

na predloženie najvhodnejšieho návrhu na uzatvorenie

NÁJOMNEJ ZMLUVY

na prenájom časti pozemku registra „C“ KN, parc.č.623/1, o výmere 231 m^2, druh pozemku: záhrada,
k. ú. Beckov, evidovaného na liste vlastníctva č. 1

na účel: zriadenie a prevádzkovanie stánku s rýchlym občerstvením na dobu určitú
- 60 mesiacov s možnosťou predĺženia o 24 mesiacov;

minimálna výška nájomného: 2217,60 EUR/rok (0,80 €/m^2/ mesiac).
Ak nájomca bude užívať predmet nájmu len časť kalendárneho roka, nájomné sa nekráti.

Kritériom pre vyhodnotenie súťažných návrhov je najvyššia ponúknutá výška ročného nájomného za podmienok zverejnených na web -stránke obce Beckov: ***https://www.obec-beckov.sk/sk/obcan/815-vyhlasenie-verejnej-obchodnej-sutaze-prenajom-pozemku***.

Lehota na predkladanie súťažných návrhov je do 29. 5. 2026 do 12:00 hod.

Veniec Hurbanovi

Na Kvetnú nedeľu, 29. marca 2026, pri príležitosti výročia narodenia Dr. Jozefa Miloslava Hurbana, členovia CZ ECAV Beckov položili veniec k jeho pamätnej tabuli. Pôvodná tabuľa bola odhalená 13.10.1929 na budove fary, kde sa 19.3.1817 narodil. Neskôr bola obnovená v roku 2005. Bol to dôstojný prejav vďaky a spomienky na jeho život a odkaz. Súčasťou tohto spomienkového podujatia bol aj príhovor brata farára Mgr. Ľubomíra Činčuráka o živote a diele J. M. Hurbana. Pripomenul v ňom, že Hurban bol nielen národný buditeľ, politik, ale aj uznávaný kazateľ Slova Božieho. Potom všetci zúčastnení spoločne zaspievali pieseň Kto za pravdu horí od Karola Kuzmányho. Počas slávnostných služieb Božích v túto nedeľu čítali Pašie konfirmandky Emma Rachel Cipciarová, Nellka Daneková, Rebeke Jamborová a Patrícia Kollárová. Všetci zúčastnení si zaslúžia poďakovanie, pretože vytvorili požehnanú a dôstojnú atmosféru. Nadovšetko však jedine Pánu Bohu patrí sláva - Soli Deo Gloria.

Ing. Darina Jarábková



Rodák z Beckova a náš najvýznamnejší slovenský geológ európskeho dosahu, ktorý prepísal mapy Európy: Fascinujúci príbeh Dionýza Štúra.

Pre Beckovské noviny napísal RNDr. Ladislav Šimon, PhD.

Vedeli ste, že jeden z najvýznamnejších vedcov 19. storočia, ktorého prácu obdivoval celý svet, uzrel svetlo sveta priamo pod beckovským hradom? Dionýz Štúr nebol len takým obyčajným úradníkom. Bol to geniálny geológ, botanik a vizionár, ktorý formoval modernú vedu v strednej Európe, a popritom nikdy nezabudol na to, odkiaľ pochádza.



V druhej polovici 19. storočia sa v európskych vedeckých kruhoch začalo čoraz častejšie skloňovať meno mimoriadne talentovaného prírodovedca. Kým sa však dostal na viedenský cisársky dvor, jeho príbeh sa začal písať u nás. Dňa 2. apríla 1827 sa v Beckove manželom Johane a Jozefovi Štúrovcom narodil syn pokrstený ako Dionysius Rudolphus Josephus. Do dejín sa však zapísal pod menom, ktoré dnes nesú inštitúcie i vedecké medaily - Dionýz Štúr.

S krvavým nosom od lietania až k vedám

Jeho rodičia boli učitelia a pre svoju prácu sa často sťahovali. „Dinka“, ako ho s láskou prezývali, si vzali z Beckova do Vrbového a neskôr do Modry. O tom, že to v živote nemal od začiatku ľahké, svedčí aj zápis z modranského gymnázia. Pri jeho mene svietilo slovo „ignobilis“, čo znamenalo, že bol neurodzeného pôvodu. Nechválil sa teda zemianskymi titulmi, musel sa spoliehať výlučne na svoj rozum a pracovitosť.



Už ako študent viedenskej polytechniky bol plný zvedavosti a elánu. Dokonca sa v rodičovskom dome pokúsil vzlietnuť! Zostrojený mal vlastný „lietajúci aparát“ z doštičiek. Tento raný aviatický pokus sa síce skončil krvácajúcim nosom a vytknutou rukou, no jeho túžba objavovať svet zostala nezlomená. Namiesto neba sa nakoniec zameral na zem pod svojimi nohami a na rastliny, ktoré z nej vyrastali.

Objaviteľ, ktorý predbehol dobu

O chudobnom, no mimoriadne šikovnom slovenskom chlapcovi sa dozvedeli kapacity vtedajšej vedy. Začal študovať na chýrnej Banskej akadémii v Banskej Štiavnici a už ako 23-ročný nastúpil do novozaloženého Ríšskeho geologického ústavu vo Viedni. Zotrval v ňom obdivuhodných 42 rokov.

Dionýz Štúr bol na svoju dobu vizionárom. Ako jeden z prvých na svete prepojil neživú a živú prírodu - zistil, že to, aké rastliny niekde rastú, priamo súvisí s tým, aké horniny sa nachádzajú pod zemou. Svoju revolučnú prácu o vplyve pôdy na rastliny vydal dokonca dva roky pred slávnym Charlesom Darwinom. Vášeň pre botaniku pretavil aj do vytvorenia najúplnejšej zbierky malej drobnej rastlinky s príznačným slovenským názvom chudôbka jarná.

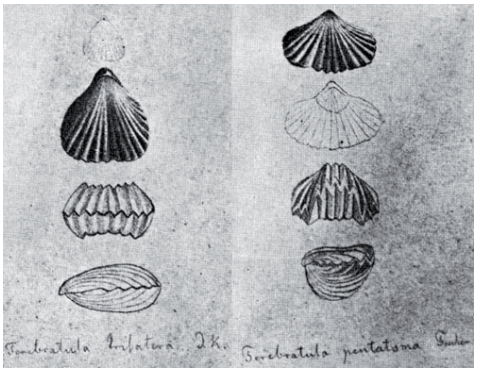

Muž, ktorý zmapoval ríšu aj Slovensko

Aj keď miloval kvety, jeho životným poslaním sa stali skaly. Predstavte si obrovskú Rakúsko-uhorskú monarchiu - Dionýz Štúr pešo s kladivkom v ruke prešiel a zmapoval územia od rakúskych Álp cez Taliansko a Chorvátsko až po Sedmohradsko. Jeho gigantická práca sa stala základom prvej prehľadnej geologickej mapy ríše, za ktorú na Svetovej výstave v Londýne v roku 1862 získal zlatú medailu s celým geologickým tímom, s ktorým pracoval.

Čo je však pre nás najdôležitejšie, ako prvý systematicky zmapoval väčšiu časť územia Slovenska. Od Malých Karpát až po Tatry či Považie - Štúr položil samotné základy slovenskej geológie. Zaviedol mnohé odborné názvy, ktoré dodnes používajú vedci na celom svete, napríklad púchovské sliene či súľovské zlepence. Dokonca aj jaskyniarske názvy, ktoré sa vo svete používajú pre krasové útvary, pomáhal zavádzať práve náš beckovský rodák.



Slovák na čele inštitúcie vo Viedni

Jeho vedecké výsledky boli natoľko ohromujúce, že sa v roku 1885 stalo niečo nevídané. Dionýz Štúr bol vymenovaný za riaditeľa Ríšskeho geologického ústavu vo Viedni. Bol to historický precedens - do tej doby, ani nikdy potom, už na čele tohto ústavu nestál nikto iný ako rodený Rakúšan. Dosiahol dokonca najvyššiu možnú úradnú hodnosť - titul dvorného radcu.

Napriek tomuto obrovskému úspechu, medzinárodnému uznaniu a kontaktom s najslávnejšími vedcami doby (ako bol sám Charles Darwin), Štúr nikdy nezabudol na svoje korene. Bol hrdým slovenským národovcom. Svoje práce, aj keď písané v nemeckom úradnom jazyku, vždy plnil láskou k vlasti. Nechýbala mu odvaha, a tak v roku 1861 neváhal podpísať známe Memorandum národa slovenského.

Svoju obrovskú lásku k slovenskej prírode vyznal aj v nádhernom úryvku v časopise Sokol (1862): *„...táto známosť vzbudí, rozhorlí a chová lásku nielen jednotlivca k otčine, k domovu, ale aj lásku celého národa k tomu okoliu, ktoré od pradedov slávnych zdedené býva.“*

Odkaz, ktorý žije dodnes

Ťažké roky strávené v drsnom teréne si vyžiadali daň na jeho zdraví. Sužovaný reumatizmom a chorým srdcom odišiel do dôchodku vyznamenaný prestížnym Rytierskym krížom rádu Leopolda. Zaslúženého oddychu si však užil len krátko. Dionýz Štúr zomrel 9. októbra 1893 vo Viedni, kde je aj pochovaný.

Keďže dobre poznal, čo znamená bieda, vo svojom závete zanechal obrovskú sumu (15 000 zlatých) ako nadáciu pre chudobných, no šikovných študentov prírodných vied.

Beckov môže byť na svojho rodáka právom hrdý. Nielenže ho dnes pripomína pamätná tabuľa na jeho rodnom dome, ale presne v deň 60. výročia jeho úmrtia bola po ňom pomenovaná najvýznamnejšia geologická inštitúcia u nás - Štátny geologický ústav Dionýza Štúra v Bratislave.



Pri najbližšej prechádzke Beckovom sa skúsme zastaviť pri jeho rodnom dome a spomenúť si na chlapca s „lietajúcim aparátom", ktorého zvedavosť nakoniec pohla celým vedeckým svetom.



1. Historický portrét Dionýza Štúra (1827 - 1893).
2. Rodný dom a pamätná tabuľa Dionýza Štúra v Beckove.
3. Štúrove vlastnoručné nákresy skamenelín.
4. Geologická mapa.
5. Presne v deň 60. výročia úmrtia Dionýza Štúra bola pomenovaná najvýznamnejšia geologická inštitúcia u nás dnes Štátny geologický ústav Dionýza Štúra v Bratislave.

Z neznámej histórie Beckova - Beckovské Skalice

Ó, Skalice, Skalice, kamenný vršisko,
vznešene od dávna týči sa na kraji Beckova.
Mám ho rád velice.
V tých časoch minulých kameňa lomisko,
dnes už len pamiatka na prežité detstvo.
Dali nám kameňa kubíkov tisíce,
na cesty, na hrádze, na domy, stodoly, pivnice.
Dnes už len spomienka zostala.
Doba však spanilá pre ne zas nastala,
kameň sa neláme, Skalice štátom sú v ochrane.
Verím, že na rokov tisíce.

Komorový odstrel

Keď som mal päť rokov, čo bolo v roku 1963, tak obecný rozhlas v Beckove hlásil: „Vážení občania. Pozor! Pozor! Mimoriadne hlásenie! Dnes o deviatej hodine sa uskutoční v kameňolome Skalice komorový odstrel. Žiadame všetkých občanov Beckova, aby si otvorili okná na domoch a nezdržovali sa v oblasti pod Skalicami“. Na ceste pod Stráňami a smerom od Rakoľúb pri Kríži stáli hliadky vtedy VB a zastavovali premávku. Môj strýko Silvester ma vtedy zobral so sebou a z cesty pri Jarmečnom placi sme odstrel v kameňolome sledovali. Ozval sa ohromný výbuch, na tvárach sme pocítili tlakovú vlnu, Skalice sa zahalili do mračna prachu. A tak som si zaspomínal.

História kameňolomu

Otvorenie kameňolomu a ťažby vápenca v lokalite Beckovské Skalice nie je v historických prameňoch ohraničené konkrétnym rokom. Intenzívna ťažba začala na konci 19. storočia, kedy rodina Medňanských započala s dobývaním lomového vápenca. Koncom 19. storočia odkúpil Skalice od rodiny Medňanských veľkostatkár Gejza Rakovský z Beckovskej Viesky (1845 - 1911), známy ovocinár, botanik a šľachtiteľ. Ten okrem kameňolomu využil aj pozemky za Skalicami a zriadil tu ovocné sady, ktoré obhospodaroval a využíval aj na šľachtenie ovocných stromov. Po pozemkovej reforme za prvej ČSR v 20. rokoch 20. storočia predala rodina Rakovských kameňolom aj ovocné sady rôznym kupcom. Najväčšiu časť sadov za Skalicami kúpila rodina Čiklová. Kameňolom Skalice s časťou pozemkov predal A. Rakovský, syn G. Rakovského, Kolomanovi Wienerovi. Pavol Wiener, syn Kolomana Wienera, spolu s otcom Skalice obhospodarovali. Kameň, štrk a vápno predávali občanom aj štátnej správe. Boli židovského pôvodu a vlastnili v Beckove i poľnohospodárske pozemky a krčmu. V kameňolome vybudovali aj pec na pálenie vápna. Tá stála pod Skalicami na mieste, kde neskôr po jej zbúraní v 50. rokoch bola potom v 70. rokoch postavená tzv. obaľovačka asfaltu. Po vzniku Slovenského štátu prešiel kameňolom ako židovský majetok pod nútenú správu. Správcom bol určený Karol Šimák, štátny cestmajster v Beckove. Počas Slovenského štátu okrem iných zákaziek zabezpečoval kameňolom materiál na započatú výstavbu vojenského letiska pod Skalicami v Beckove, ktorú financovala nemecká armáda. Letisko v dĺžke viac ako 2 km malo byť rozložené v smere juhozápadnom na pozemkoch tiahnucich sa spod Lipiek až cez Podstránie, Sady a Nivy a Paclovky až k dnešným jazerám na Zelenej vode. Vtedy tam ešte neboli stožiare elektrického vedenia vysokého napätia. Smer vzletu mal byť spod Lipiek na Nové Mesto, smer pristávania opačný od Nového Mesta. Stavba pokračovala od roku 1944 až skoro do konca vojny. Započala výstavba prvého hangáru a opravárenskej budovy, základy pre ďalšie budovy, bola vytýčená letová dráha. Koniec vojny ukončil aj túto výstavbu, po vojne boli pod Skalicami všetky budovy zbúrané, materiál odvezený a pozemky, predtým vyvlastnené, vrátené majiteľom.

Židovskí majitelia kameňolomu Wienerovci mali veľmi pohnutý osud. Počas razie gestapa v Beckove v roku 1942, ktoré prišlo na udanie neznámej osoby z Beckova hľadať židov, ich ukrýval Július Čikel, brat mojej babky Emílie Ondrejovičovej, rodenej Čiklovej. Volali sme ho „ujco Julo“. Jeho dom, dvor a humno priamo susedili s domom a pozemkom Wienerovcov. Za pomoc a ukrývanie občanov židovského pôvodu hrozila v tom čase podľa zákonov Slovenského štátu smrť zastrelením. Manželka ujca Jula, volali sme ju stryná Anna, rodená Ježková a sestra môjho dedka Štefana Ondrejoviča, Anna Tupá, ktoré obidve vedeli plynule nemecky, mali čo robiť, aby presvedčili nemeckého veliteľa gestapa, že Čiklovci nevedeli o tom, že v ich stohu v humne sa Wienerovci ukrývajú. Aj život Čiklovcov v tom čase visel na vlásku. Rodina Wienerovcov nakoniec skončila svoje životy v nemeckých koncentrákoch. Zachránil sa iba syn Kolomana Wienera Pavol. Veľmi krutá to bola doba.

Po skončení vojny bol kameňolom pod Povereníctvom dopravy a verejných prác od 1945 do 1948 roka. Správcom bol naďalej Karol Šimák. Kameňolom v tomto období prioritne zabezpečoval ťažbu materiálu na vojnou zničené cesty a mosty v regióne a na stavbu derivačného kanála. Od roku 1948 kameňolom spravovali Západoslovenské kameňolomy a štrkopiesky Bratislava. V 60. až 70. rokoch minulého storočia prešiel kameňolom pod Okresnú správu ciest v Trenčíne, ktorá ho spravovala až do jeho zániku na počiatku 70. rokov.

Typ a spôsob ťažby kameňa

Kameň v Skaliciach sa ťažil povrchovým spôsobom. Zo severozápadnej strany, bližšie k Beckovu, bola otvorená väčšia ťažobná stena a zo strany juhovýchodnej, otočenej smerom ku Klíži, bola až neskôr koncom 60. rokov otvorená druhá menšia dobývacia stena, ktorá sa však dlho nevyužívala, pretože z tejto strany Skalíc bol vápenec menej kvalitný a lom obsahoval veľa hliny a ílovitých materiálov. V počiatkoch ťažby koncom 19. a začiatkom 20. storočia to bola iba čisto ručná práca pomocou ťažkého kladiva - tzv. „puklice“ alebo „pukelu“, v Beckove volaného „pucka“, klinov, sochorov - beckovsky „pajser“, priebojníkov a železných páčidiel, pozdejšie aj ručných vrtákov. Pucka bolo obojručné kladivo s plochými čelami, 5 až 10 kg ťažké. V prípade potreby sa kameň aj opracovával. Používali sa rôzne nástroje, napr „štokovačka“ - kladivo s pozdĺžnou plochou hlavou, ktorá mala na povrchu ihlanovité zuby, „špic“ - špicatý sekáč, „majzel“ - ploché dláto, zubovky, dvojzubáky, drážkovníky, „puntovka“ - sekáč s guľatým zakončením, prípadne „švábka“ (z nemčiny) - kamenárske kladivo na jednej strane so sekerovitým ostrím, „pemrlica“ - kladivo so štvorcovou hlavou vytvorenou z ihlanovitých hrotov. Neskôr po I. vojne sa používal pri ťažbe tzv. clonový odstrel, nazývaný aj etážový. Do ťažobnej steny sa vtedy ešte ručne navŕtalo niekoľko otvorov v šírke cca 10 metrov a vo výške 5 - 6 metrov, etáž. Do otvorov sa vložil dynamit alebo čierny strelný prach (ten sa už málo vtedy používal v kameňolomoch), ako roznetky sa používali buď zápalné šnúry alebo neskôr rozbušky s fulminátom ortutnatým. Práca v kameňolome bola v tých dobách veľmi nebezpečná. Po druhej vojne sa ťažilo v Skaliciach ďalej metódou etážového - clonového odstrelu, najskôr s použitím dynamitu, neskôr aj s použitým Danubitu - modernej plastickej trhaviny. Na odpal náloží sa používala zápalná šnúra, v Beckove volaná „cink šnóra“. Po zavedení elektrického odpalu bol síce šetrnejší clonový odstrel s odpalom trhaviny v milisekundových intervaloch, kameň sa lepšie štiepal, boli znížené seizmické otrasy, podstatne bolo znížené i množstvo prachu - to je kľúčové, ak je blízko dedina. No odstrelilo sa menšie množstvo materiálu. Pri komorovom odstrele - používal sa iba mimoriadne, bolo potrebné vopred vyraziť dosť veľké otvory - podzemné komory, banské chodby. To vyžadovalo viac práce a dlhšie obdobie a vyššie náklady. Boli už zavedené aj kompresory - pohon dieselovým motorom, ktorými sa pomocou stlačeného vzduchu poháňali pneumatické vrtáky aj pneumatické kladivá, čím bola práca podstatne uľahčená. Po vyrazení komory alebo viacerých komôr sa tieto naplnili trhavinou, až niekoľko stovák kg Danubitu, založili sa elektrické rozbušky podľa vopred vypočítaného plánu odstrelu, natiahli sa elektrické káble a tieto sa pripojili na hlavný kábel, ktorý viedol k odpaľovaciemu zariadeniu „roznetnici“, hovorilo sa jej aj „odpaľovač“ alebo „roznetná mašina“. Komora sa poriadne utesnila kameňmi, hlinou aj betónom. Strelmajster odpálil týmto spôsobom naraz veľké množstvo kameňa, tzv. „blok“, často o rozmeroch 50 m šírky a 12 až 20 m výšky. Malo to aj nevýhody - väčšia seizmická vlna, veľká tlaková vlna - preto tie otvorené okná v hlásení obecného rozhlasu, viac prachu a veľké kamenné bloky, ktoré bolo potrebné rozbíjať na menšie kusy. Ale jednou ranou bolo obrovské množstvo materiálu k dispozícii. Tento spôsob sa využíval zrejme z dôvodov ekonomických, použil sa aj ako posledný odstrel pri ukončení ťažby v Skaliciach, aby sa vyrovnala ťažobná stena.

Pálenie vápna - vápenka

Počas prvej ČSR fungovala v Skaliciach aj vápenka - pec na pálenie vápna. K tomu bol potrebný drvič kameňa - hovorilo sa mu „stúpa“ - poháňaný parným strojom. Používal sa až do konca II. svetovej vojny. Pred zavedením drviča sa na pálenie vápna drvil kameň ručne kladivami - veľmi ťažká práca - na frakciu 10 až 20 cm. Vápno sa pálilo v tzv. „míli“ - jednoduchej peci, kde sa kúrilo drevom, ktoré sa vrstvilo do pece s vápencom.

Úzkokoľajka - skalická železnica

Pred II. svetovou vojnou bola vybudovaná v Skaliciach úzkokoľajná železnica. Rozchod bol 600 mm. Vozíky - „huntíky“, v Beckove volané „ponvágle“, sa nakladali pri päte lomovej steny na juhozápadnom okraji lomu. Trať viedla po vrstevnici Skalíc od južnej hrany lomu pri pohľade z cesty Rakoľuby - Beckov. Mala dosť veľký sklon a stáčala sa oproti tzv. Výhonovej ceste západným smerom, pretínala hradskú Rakoľuby - Beckov a pokračovala po Výhonovej ceste až skoro ku korytu Váhu, hrádza ešte nebola vybudovaná. Končila na prekladisku pri Váhu. Bola to vyvýšená rampa, kde sa z „ponvágov“ kameň vysýpal rovno do nákladných člnov - „šífov“, ktoré ho prevážali cez Váh. Odtiaľ ho najprv konskými a volskými záprahmi gazdovia vozili rovno na nákladné vagóny na železničnú stanicu alebo na stavbu pravostranné-

ho derivačného kanála, započatú už v roku 1945. Spočiatku v 30. rokoch aj vozíky s kameňom ťahal konský záprah. Pred vojnou a počas vojny ponvágle s kameňom ťahala parná mašinka úzkokoľajka, tzv. „Maďarka“, lokomotíva bola vyrobená v Budapešti. Po vojne, keď začala výstavba hydrocentrály v Mnešiciach v rokoch 1947 až 1953, mašinka vozila kameň zo Skalíc aj na túto stavbu. Úzkokoľajka bola potom pri výstavbe hrádze na beckovskej strane Váhu postupne rozšírená - od Výhonovej cesty vpravo pokračovala bližšie ku korytu a smerom proti prúdu Váhu až do Rohu. Vozila kameň zo Skalíc, ktorý tvoril tzv. škarpu - pätu hrádze zo strany koryta Váhu a štrk, ktorý sa sypal od päty hrádze až po jej korunu. Štrk ťažil plávajúci bager priamo z koryta Váhu a cez pásový dopravník ho sypal do „ponvágiov“, mašinka ho rozvážala po celej trase stavby hrádze. Na výstavbe hydrocentrály, hrádzí a regulácií toku Váhu sa podieľali do februára 1948 firma Lozovský a Štefanec, Československé stavebné závody, od roku 1948 Hydrostav, vtedy národný podnik Bratislava, závod Trenčianske Bohuslavice. Koncom 60. rokov sa však už kameň vozil aj nákladnými autami Š-706, TATRA 111, PV3S - vetriesky. Tie postupne vytlačili aj úzkokoľajku, nebolo treba prekládky do člnov, už cez postavený most cez Váh v Novom Meste sa kameň vozil na železnicu alebo i na stavbu pravej hrádze, ale i iné stavby priamo. Jej definitívny koniec nastal v roku 1963, kedy bola zrušená a došlo aj k demontáži koľajníc. Zaujímavým momentom bolo to, že počas vojny aj po nej, roky 1945 - 1946, keď začala výstavba derivačného kanála Biskupice a neskôr hydrocentrály v Mnešiciach, pri úprave koryta Váhu vozili kameň zo Skalíc aj beckovskí gazdovia na volských záprahoch cez brod aj na pravú stranu Váhu. Neskôr, už po založení Strojového družstva v Beckove, vozili na stavbu hrádze kameň zo Skalíc i družstevníci na traktoroch vlečkami. Z kameňa z beckovských Skalíc sa budovali aj hrádze derivačného kanála, aj hydrocentrála; veľké množstvo sa použilo aj v Beckove pri stavbe rodinných domov, hospodárskych budov, pri stavbe novej školy, výstavbe chodníkov v obci. Väčšina kameňa išla do základov. V kameňolome Beckovské Skalice sa ťažil druhohorný vápenec, tzv. „beckovská séria“, ktorý sa v pohorí Považského Inovca vyskytuje v podobe krýh.

Beckovskí občania pracujúci v kameňolome

V kameňolome našlo prácu niekoľko občanov Beckova počas celej jeho činnosti. Z mnohých možno spomenúť pracujúcich až po II. vojne: Štefan Vlna, Jozef Čano, Alojz Galbavý, Emil Katušinec, Jarko Ondrejovič, mínera - strelmajstra robil Jozef Gašpar, strojníka kompresora Jozef Remenár, ďalej to boli Pavol Garec, Jozef Kročitý, Gronský z Rakoľúb, rodina Čičmanských - Jozef starší, otec a jeho dvaja synovia Jozef mladší a Ján. Strojníka na „Maďarke“ robil Pavol Harmády, kuriča Rudolf Furenda, ten neskôr prešiel robiť strojníka na plávajúci bager pri výstavbe hrádze, kde sa striedal s Jurajom Bolečkom z Ivanoviec. Traktorom vozili kameň na hrádzu Ivan Klinčúch a Ján Jurák. Tu treba spomenúť i skutočnosť, že v Beckove bol pred úpravou koryta Váhu brod, cez ktorý sa vozilo konskými i volskými poťahmi všetko, čo bolo potrebné voziť za Váh. Najviac sa v čase sezóny vozila cukrová repa na vagóny do Trenčianskych Bohuslavíc. Nad týmto brodom bol aj prievoz, čo bol širší, drevený, dosť ťažký čln, ktorý sa v Beckove volal „hájov“, na prevoz osôb a ľahkého tovaru. Prievozníkom bol dlhé roky pán Heldes.

Wienerova železná disciplína

O pôvodnom majiteľovi Pavlovi Wienerovi sa tradovalo, že bol síce prísny, ale spravodlivý hospodár. Dával ľudom z Beckova prácu i v tých najťažších časoch hospodárskej krízy, za čo si ho vážili. Ale každé ráno stál pri vstupe do lomu s vreckovými hodinkami v ruke. Kto prišiel do práce do lomu neskôr, ako zapískala v lome píšťala (zvyčajne z parnej mašinky), ten musel v ten deň pracovať za polovicu mzdy a nedostal zdarma ani deputátne vápno. Na druhej strane počas veľkých sviatkov posielal robotníkom výslužku zo svojej krčmy.

Beckovský budík

Kameňolom bol pre Beckov aj prirodzeným budíkom. Odstrely sa v lome robili v presne stanovených časoch. Spočiatku odstrel - začiatok a koniec oznamoval trubač, neskôr sa odstrely oznamovali ručnou sirénou a tiež už v čase úzkokoľajky pískaním lokomotívy. Podľa sily výbuchu a smeru dymu Beckovania vedeli, akú bude počasie. Ak sa dym zo Skalíc držal pri zemi, hovorili „Skalice fajčia“ a určite bude pršať.

Tunel pod Skalicami

Na okraji lomu pri pohľade z hlavnej cesty bol v 60. rokoch vybudovaný kamenný tunel - bunker v dĺžke cca 30 metrov, 3 metre široký a asi 2,5 m vysoký, na konci uzatvorený. Hrúbka stien bola 50 - 60 cm. Slúžil ako ochrana pracovníkov lomu a strelmajstra pri odstreloch. V časti uzatvoreného konca tunelu bol po určitú dobu za železnými dverami a mrežami aj sklad výbušnín, používaných v lome. Bol to hlavne strelný prach, rozbušky a „cink šnóra“, neskôr trhavina DANUBIT (vyrábal Istrochem n. p. Bratislava).

Kameňolom Červená hora

Pred ukončením ťažby v Skaliciach sa v 1960 otvoril aj malý lom vpravo pri hlavnej ceste do Trenčína pod Červenou horou - v mieste, kde sa cesta zatáča pred odbočkou na Trbocké vpravo a koryto Váhu sa celkom stáča až k ceste - dnes tam začína hrádza. Tu sa však už iba pomocou pásového bagra začal ťažiť tzv. červený kameň. Je to špecifický druh vápenca, tzv. červený „krinoidový“ vápenec, obsahujúci vyššie percento oxidov železa, nazývaný ľudovo aj „beckovský mramor“. Ten sa vozil nákladnými autami do výrobne brizolitu na Hubinu pri Piešťanoch a zomletý na celkom malú frakciu 1 - 3 mm sa pridával do brizolitu. Toto však nemalo dlhé trvanie, pretože takto vyrobený brizolit bol málo stálofarebný a tým nekvalitný. A tak sa od ťažby pod Červenou horou upustilo, lom postupne zarástol náletom. Táto lokalita, podobne i Skalice, je v mineralógii Slovenska známa bohatými nálezmi skamenelín - ramenonožcov, lastúrnikov, ulitníkov, mäkkýšov a krinoidov, podľa ktorých je aj tento druh vápenca pomenovaný. „Beckovský mramor“ sa v malej miere v minulosti využíval aj pri stavbe sakrálnych stavieb ako dlažba, prípadne výroby náhrobných dosiek, pomníkov a podobne.

Súčasnosť

Dnes je to všetko už minulosťou. Dobývací priestor bol oficiálne zrušený v roku 1984. Kameňolom pomaly zarastal a zarastá náletom. Skalice aj s priľahlými pozemkami boli vyhlásené od roku 2003 za Štátnu prírodnú rezerváciu na ploche skoro 30 hektárov a užívajú 4. stupeň ochrany. Správcom rezervácie je Štátna ochrana prírody SR, Správa CHKO Biele Karpaty. Z výmery celej rezervácie plochu o veľkosti 20,9 ha vlastní alebo má prenajaté občianske združenie Pre Prírodu. Štátna prírodná rezervácia Beckovské Skalice je ojedinelé miesto európskeho významu výskytu populácií chránených druhov rastlín a živočíchov, existencie pestrej mozaiky rozličných biotopov s výnimočnou pestrosťou a počtom druhov. Môžeme smelo povedať, že je to malá učebnica botaniky, zoológie, ekológie a aj mineralógie a paleontológie v teréne. Nájdeme tu 11 typov biotopov, 205 taxómov vyšších rastlín. Málokde na Slovensku existuje lokalita, kde rastie a žije na pomerne malom území napríklad: 52 druhov tráv a bylín v širšom zastúpení a 61 druhov tráv a bylín ojedinele, z toho 21 druhov vzácnych a chránených. V tejto lokalite je aj najsevernejší výskyt hlaváčika jarného v Európe a taktiež tu nájdeme aj niekoľko druhov vzácnych orchideí. V rezervácií Beckovské Skalice žije 58 druhov hmyzu z 8 čeľadí, až 90 druhov motýľov, 5 druhov obojživelníkov - žiab, 6 druhov plazov, všetko zákonom chránených. Tiež 75 druhov vtákov, z toho tu cca 50 druhov hniezdičov, ostatné sú migrujúce. Žije tu až 94 druhov pavúkov, z toho 30 druhov prísne chránených, 9 druhov čmeľovitých (včely a čmeliaky), 16 druhov cicavcov. Vďaka Vám, ochranári a milovníci prírody, že sa o túto vzácnu lokalitu Beckovské Skalice, patriacu do nášho katastra, príkladne a hospodárne staráte. Vážme si toto bohatstvo a ochraňujme ho spoločne i pre budúce generácie.

Ivan Ondrejovič, Beckov, marec 2026.

Poďakovanie: Ďakujem pani Elenke Škultétyovej r. Čiklovej a pánovi Jozefovi Vlnovi za poskytnuté informácie.

Zdroje: Jozef Majský, Katarína Rajcová: Beckovské Skalice, zborník inventarizačných výskumov prírodnej rezervácie Beckovské Skalice; Pavol Kukučka: Geológia a mineralógia Západných Karpát, Slovenská geologická spoločnosť; JUDr. Mgr. Tomáš Michalík, PhD.: Súpis židov v Beckove; Blog informačného portálu www.nmnv.sk: Vodná elektráreň Nové Mesto nad Váhom.

Foto: Chlapi z Beckova v kameňolome Skalice, zľava Jaroslav Ondrejovič, Štefan Vlna, Jozef Čaňo, Alojz Galbavý. Zdroj: Ivan Ondrejovič



POHOSTINNÝ BECKOV

Občas sa ohliadneme do minulosti, dôvody bývajú rôzne, napríklad ak nám chýba to, čo pred časom fungovalo k všeobecnej spokojnosti. Konkrétne, od leta 2024 do decembra 2025, teda viac ako rok, nám v obci chýbala reštaurácia s možnosťou ubytovania - bývalý „Hotel Kolár“ alebo Reštaurácia pod hradom, neskôr Kúria Beckov. Situácia vyvolávala rozčarovanie turistov a rozpaky miestnych, keď mali informovať, kde sa dá najesť alebo ubytovať. To všetko je už minulosť, Kúria Beckov opäť funguje. Ale od Nového roka je zatvorené Pohostinstvo pod orechom aj bývalá Cukráreň pod hradom - v nej od apríla začalo po novom Bistro & káva Mareka Orta. Bar Kolkáreň je v prevádzke ako obvykle a od 1. mája osvieži v parku Letná čajovňa Adama Straku.

Od Jednoty Trenčín po Kúriu Beckov

Vrátime sa do súčasnej Kúrie Beckov alebo do bývalého „hotela“, ako sa tomuto miestu odjakživa v obci hovorilo. Reštauračné služby v Beckove začala poskytovať Jednota Trenčín od 31.12.1962 v budove bývalého Hostinca Kollár, Beckov 17. Trenčianska Jednota reštauráciu viedla v rokoch 1961 až 1991, potom sa budova v rámci reštitúcie vrátila dedičom pôvodných vlastníkov - Pavla Kollára a jeho manželky Ireny. Syn Milan s rodinou sa napokon rozhodol, po krátkom prevádzkovaní reštaurácie, nehnuteľnosť prenajať a neskôr predať. Poslední majitelia Miroslav Dvornický a jeho syn Marcel Dvornický 15 rokov viedli Kúriu Beckov k spokojnosti hostí i domácich. Posedenie na terase, kúpanie, bowling, reštaurácia, pub, priestory na rokovanie, firemné stretnutia, svadby... a to všetko priamo pod Beckovským hradom.

Trochu histórie

Dom č. 20 (17,13,14) bol postavený pod Beckovským hradom pri bývalej Hornej bráne. Pivnica pod severným krídlom má renesančnú valenú klenbu, je postavená v línii s pivnicou domu oproti (č. 19 alebo 16), ktorá je v mieste predpokladaného prepojenia zamurovaná. Dvojpodlažný dom priechodného typu je západným krídlom obrátený do námestia, severným pristavený k pôvodnému mestskému opevneniu. V interiéri sú renesančné prevažne valené a plackové barokové klenby z obdobia prestavby budovy koncom 18. storočia. V tom čase vznikla aj fasáda s bohatou štukovou výzdobou. Pôvodné kamenné schodisko sa zachovalo s kovovým zábradlím. Dom slúžil - predpoklad - ako prepriahacia stanica pri mestskej bráne. *Zdroj: Beckov 1, s. 168*



Štátny archív v Trenčíne umožňuje zistiť v listoch vlastníctva spisovaných okolo roka 1868 pre pozemkovú knihu obce aj predchádzajúcich majiteľov. Vlastníkom domu, dvora a záhrady č. 14 (č.119/1.354 k. j.) a iných nehnuteľností (1 - 22) bol Gustáv Bobok, po jeho smrti v r. 1862 manželka Henrieta rod. Reviczky. Ďalší vlastníci: János Barczay, od 1.3.1883 David Kuffler a manželka Teréz Schlesinger; od 31.1.1902 ich deti; potom syn Adolf Kuffler; od 27.10.1917 Viliam Schwarz a manželka Kati Suss; od 10.8.1918 Oskar Schwarz (majetok bol opakovane v exekúcii); 16.7.1936 sa vkladá vlastnícke právo Slovenskej banke, fil. Nové Mesto nad Váhom. Napokon, 27. 4. 1937 sa vkladá právo vlastníctva manželom Pavlovi Kollárovi a Irene Košnárovej (každý polovicu).

V rodine sa traduje, že dom, dvor a záhradu kúpili manželia Košnárovci z Mnešíc pre svoju jedinú dcéru Irenu a jej vyvoleného Pavla Kollára z Beckova ako svadobný dar. Lenže to nebude presné, lebo sobáš sa konal ešte v roku 1935, a nehnuteľnosť kúpili o dva roky neskôr. Zrejme využili príležitosť, keď dom č. 13 dala Slovenská banka na predaj - a bolo rozhodnuté o ich budúcnosti.

Beckovský hostinec manželov Pavla a Ireny Kollárovcov

Kúria č. 13 (dnes č. 20) bol rodinný dom uspôsobený na bývanie, a keďže mladí manželia v ňom chceli prevádzkovať hostinec, museli požiadať Okresný úrad v Novom Meste nad Váhom o povolenie prestavať svoj obytný dom na hostinské a obytné miestnosti a predložiť plán tejto úpravy. Úrad vydal 19.5.1937 výmer, v ktorom vymenoval zákonom predpísané podmienky na zriadenie hostinca s výčapom a ubytovaním. Napríklad výška hostinských miestností musí byť 3,20 m, miestnosti musia byť riadne osvetlené a okná opatrené pákovými ventilačnými otvormi; záchody musia byť na prízemí aj na poschodí oddelene podľa pohlaví a pre mužov ešte pisoár; žumpa musí byť riadne vybetónovaná a vzdialená od studne aspoň 15 m; kuchyňa musí byť oddelená od hostinských miestností a steny obielené olejovou farbou do výšky 1,5 m; v hostinskej časti musia byť tabuľky so zákazom pľuvania na zem a umiestnené pľuvátka; hostinské miestnosti a nocľaháreň musia byť riadne vykurované, nocľaháreň opatrená umývadlami; schody musia byť ohňovzdorné a opatrené zábradlím; dlážky musia byť ľahko čistiteľné a dlážka v kuchyni musí byť vodotesná. Hostinské miestnosti musia byť oddelené od súkromných. Prenocovávať v hostinských miestnostiach je prísne zakázané! „K vyplachovaniu sklenícmusí byť používaná len tekúca bezvadná voda.“ Vo výmere bol určený stavebník Ján Matouš z Nového Mesta nad Váhom. Po ukončení majiteľ musel požiadať o kolaudáciu. 3.2.1938 Krajinský úrad v Bratislave udelil Pavlovi Kollárovi povolenie na prevádzkovanie živnosti hostinskej a výčapníckej s oprávneniami: ubytovávať cudzincov; podávať pokrmy; čapovať pivo, víno a ovocné víno; čapovať a na drobno predávať pálené liehové nápoje; podávať kávu, čaj, čokoládu, iné teplé nápoje a občerstvenia; mať dovolené hry, a to v miestnostiach označených v predložených plánoch I - XI. Vzhľadom na to, že obec mala podľa posledného sčítania obyvateľstva len 1452 obyvateľov, nebol Pavel Kollár povinný predložiť preukaz spôsobilosti(zákon z 15.7.1927), ale musel vyvesiť znenie vyhlášky z 17.2.1922 č.86. **„Používanie názvu „hotel“ tejto živnosti neprislúcha.“** Koncesnú listinu vydal okresný úrad a potom mohol začať - po splnení všetkých podmienok - prevádzkovať živnosť. Pavel Kollár bol povinný zaplatiť dávku za úradné úkony 500 Kčs. 5.5.1938 získal aj „Oprávnenie k predaju pre domáce predajne tabaku - udelil ho Dôchodkový kontrolný úrad v Novom Meste nad Váhom. Okresný náčelník v NMnV vydal Používacie povolenie 30.12.1938, aby Pavel Kollár podľa plánov postavené obytné a hostinské miestnosti mohol používať. Okresný úrad o tom upovedomil obecnú radu v Beckove a Berný úrad v NMnV.

Na budove bol nápis: Nocľaháreň - hostinec - pod hradom. Hostinec P. Kollár. Pivo. Víno. Garáže. Prečo garáže? Vo dvore pod hradom garážoval svoj autobus Viliam Klčovský (neskôr manželka a Michal Klčovský), ktorý vozil cestujúcich z Beckova do Trenčína a späť. Na ulici bola benzínka (dokumentuje to zachovaná pohľadnica).



Rodina

Rodičia Pavla Kollára a Ireny Košnárovej: Anna Kollárová r. Kvačalová a Pavel Kollár - Anna Košnárová rod. Kedrová a Štefan Košnár. Košnárovci mali v Mnešiciach veľké sady a gazdovstvo. Mali 4 deti, popri Irene synov Pavla, Rudolfa a Jána. Rodičia Pavla Kollára mali 6 detí, 4 zomreli v mladosti. Pavlov brat Štefan žil v Sabinove, pracoval v poisťovni, mal 3 deti, žije už len dcéra Oľga, synovia zomreli okolo päťdesiatky. Babka Kollárová Kváčalová zomrela v DD v Beckove. Krstným otcom Milana a Ivana, synov Pavla a Ireny, bol Martin Adamovič, správca sirotinca - obe rodiny sa priatelili. Adamovičovci im boli na svadbe. Milan Kolár sa kamarátil s Jánom Ondrejovičom a Jánom Čiklom. Kollárovci boli veľmi spoločenskí a priateľskí, mali záľubu v poľovníctve - dokladajú to zachované fotografie.







Udalosť z vojny

Pavel Kollár (1904 - 1950) počas vojny pomáhal partizánom, ukrýval ich v priestrannom hostinci. Myslel si, že tam ich nikto nebude hľadať. Ale mýlil sa. Mama Irena často rozprávala deťom, čo zažili počas vojny, keď Milan a Ivan boli ešte malí. Raz prišli do Beckova na autách Nemci (november 1944), usadili sa v hostinci, jedli, pili, zabávali

sa do noci, až dostali nápad ísť hľadať nepovolaných hostí a, žiaľ, nejakých aj našli. Odniesol si to Pavel Kollár - strašne ho zbili, a boli by ho aj zabili, lenže celý bol od krvi, nehýbal sa, tak si mysleli, že je po ňom. Zatiaľ čo Nemci spali, manželka potajme dostala Pavla do nemocnice v Trenčíne (vnučky ani nevesta si už detaily nepamätajú), kde ho dlho liečili, ale už nikdy sa úplne nezotavil. Trápili ho silné bolesti hlavy až do predčasnej smrti v roku 1950. Irena Kollárová (1908 - 1983) prevádzkovala hostinec sama, vypomáhal jej brat Janko Košnár. Vo výčape pracovala Pavla Bičanová a nejaký Kvietik. Niekoľko ľudí v dome aj dlhodobo bývalo ako nájomcovia.

Víťazný ako pre koho

Po Februári 1948 nastala zásadná zmena vo všetkom. Rodina bývala síce vo vlastnom, ale ich práva boli obmedzené, nové úrady dávali jasne najavo, že nie sú žiadúci. Majetok im znárodnili a pridelili Jednote, spotrebnému družstvu. V hoteli sa dlho nezdržali, Jednota za pomoci MNV ich zakrátko vysťahovala. Ubytovali ich v dome babky Anny Kollárovej pri „Strekáči“, ktorý už nestojí - Irenu aj mladšieho syna, ktorý bol vtedy na vojenčine. Pani Irenu, vtedy už vdovu, deložovali aj s nábytkom a ostatnými vecami pred dom, hoci pršalo. Starší syn Milan (1936) v tom čase žil a pracoval v Trenčíne, kde si založil rodinu. Mladší Ivan (1939) si tiež založil rodinu a postavil dom v rodnom Beckove, v ktorom dožila aj mama Irena (+9.10.1983), pretože dom po svokre bol vlhký, zdravotne nevyhovujúci. Žiadna výhoda či výnimka za účasť v odboji, ani zranenie s dôsledkami im nepomohli v nových časoch.



Pokus o návrat

Po roku 1989 dedičia po Pavlovi Kollárovi požiadali o vydanie majetku - domu č. 13 s dvorom o rozlohe 2385 m^2 (zapísané: pzk.vl.1519,



parc.č.598 alebo v k. ú. Obce Beckov na LV 127 parc.č.598). Povinnou osobou bola Jednota SD Trenčín, Palackého 29. Nehnuteľnosť prešla do vlastníctva Jednoty SD Trenčín na základe rozhodnutia ONV v Trenčíne 25.11.1960 (č. Fin. V92/59-17 a Fin.190/3048/60-V z 27.6.1961) od spoluvlastníkov - Ireny Kollárovej, rod. Košnárovej (1/2) a Milana Kolára (1/2). Právoplatný prechod zo súkromného do socialistického vlastníctva sa udial 27.6.1961.

„Prevzatie nemovitosti do socialistického vlastníctva“ uskutočnila Jednota, ľudové spotrebné družstvo v Trenčíne, 24.10.1961. Prevzali dom č. 17 (totožné s vtedajším č. 13 a lebo súčasným č. 20). V budove v tom čase bývali nielen Kollárovci, ale aj iní nájomníci. Pôvodní vlastníci už nemohli priestory využívať, ani poberať nájomné. Na záver listu je uvedené: „Vo veci platenia nájomného z bytu, ktorý v budove používate, Vám zašleme osobitnú úpravu v týchto dňoch.“ Zdroj: List z 1.11.1961 od Jednoty pre vd. Irenu Kollárovú (a pre M. Kolára a MNV v Beckove) - Prevzatie nemovitosti do socialistického vlastníctva. Ešte „perlička“ na koniec: „Značíme sa s družstevným pozdravom. Jednota ľudové spotrebné družstvo Trenčín“.

Spomienka na roky strávené v hostinci Kollár bola pre dedičov stále živá, a tak po roku 1989 využili možnosť a požiadali v reštitúcii o vrátenie rodinného majetku. Mama už nežila, ale syn Milan sa rozhodol pokračovať v rodičovskom remesle, o vydanie nehnuteľnosti požiadal 17.12.1990 aj s bratom Ivanom.

Pretože 12.5.1976 bola v Bratislave Správou pre veci majetkové a devízové pre Slovensko priznaná náhrada 42 057 Kčs pre Irenu Kollárovú a Milana Kolára, ktorá im bola aj vyplatená, tak túto náhradu boli povinné oprávnené osoby vrátiť na účet Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku. Vydávaná nehnuteľnosť bola oproti stavu pred prevzatím zhodnotená, preto vznikla pre oprávnené osoby povinnosť uhradiť výšku zhodnotenia na základe znaleckého posudku. Dohodu podpísali 21.3.1991. Zdroj: Dohoda o vydaní veci z 21.3.1991 medzi Jednotou SD Trenčín a Milanom Kolárom a Ivanom Kollárom. Štátu zaplatili obaja bratia 44 282 Kčs.

Dvakrát nevstúpiš do tej istej rieky

Pokus po 30 rokoch napokon nevyšiel. Rodina Milana Kolára išla do podnikania naplno. Zanechali prácu, reštaurácii venovali všetko. Ale pre vážne zdravotné problémy Milana boli nútení hotel prenajať, až napokon súčasný majiteľ p. Dvornický, D 3D s. r. o., budovu pred 15 rokmi kúpil. Kúriu Beckov otvoril po rozsiahlej rekonštrukcii v roku 2009 a vedie ju do súčasnosti. Od decembra aj s Matejom Andraščíkom. Držme im palce. Za ten rok a pol, kedy bol kúria zatvorená, sme mohli vidieť, že Beckov tento druh služieb nevyhnutne potrebuje. Pochopili to už pred 90 rokmi Pavel a Irena Kollárovci, keď v Beckove otvorili hostinec s nocľahárňou.



Mgr. Dana Badžgoňová, 22.4.2026

Zdroj: rodina Ivana Kollára a Milana Kolára, FamilySearch, Ján Ševčík, FinStad, kataster-portál.

Foto: Hostinec Kolár s benzínkou. Milan a Ivan pri autobuse s mužmi z rodiny Klčovský. Irena Kolárová pod hradom. Milan a Ivan vo dvore pod hradom. Pavel Kolár, Mária Adamovičová, Irena Kolárová a Martin Adamovič, 1939. Poľovačka. Svadobná fotka Ireny a Pavla Kolárovcov. Tzv. hotel v 50. rokoch.

OZ KOLOWRÁTOK

Pozvánka

OZ Kolowrátok sa teší, že vás môže znova pozvať na dobrú kávu, matchu a ľadový čaj v novej sezóne 2026. Otvorenie pojazdnej čajovne a kaviarne Kolowrátok v parku pod hradom začíname v máji - zatiaľ vo víkendovom režime. Tešíme sa na vás.



Pozvánka

Hrad Beckov a Kolowrátok OZ Vás pozývajú na 5. ročník festivalu, ktorý je venovaný nielen joge a zdravému cvičeniu, ale aj prednáškam a konzultáciám s odborníkmi v oblasti fytoterapie, fyzioterapie, zdravej stravy či duševného zdravia. Okrem internej časti, ktorá zahŕňa lekcie jogy v uzavretých priestoroch Západného paláca, sa môžete tešiť na sériu prednášok v hradnej kaplnke.

Joga a cvičenia: Ashtanga joga s Alexandrou Drobnou, Workshop - stojky z pohľadu kalisteniky s Tiborom Jány, Hatha joga - záklony s Romy Holecovou, Pilates s Jankou Valihorovou, Workshop - tvárová joga s Ivkou Blažejovou, Fyzio joga - zdravý chrbát + meditácia s Miou Forgáčovou, Soundhealing s Mirkou Cagalovou.

Témy prednášok: Ženské byliny, prednáška (Lucia Šrámková), koherentné dýchanie, meranie kvality dychu a úrovne stresu, workshop (Bea Liptáková), Ako si vyskladať jedálniček - tipy, základné princípy, prednáška (Aneta Luptáková), Tehotenstvo, pôrod a čo potom, prednáška (Alexandra Zimanová), okrem toho konzultácie ohľadom pôstu, kompenzačné cvičenia s fyzioterapeutom, masáže či hradná čajovňa a remeselní predajcovia - tento rok špeciálne medári. Všetky prednášky a odborné stanoviština sú určené aj pre širokú verejnosť a návštevníkov hradu.

Nezabúdajte, že Beckovčania majú vstup na hrad grátis - tak neváhajte prísť a využiť možnosť niečo nové a zaujímavé sa naučiť. Viac informácii o podujatí nájdete na www.kolowratok.sk a na sociálnych sieťach Hradu Beckov a Kolowrátok OZ.



HRAD BECKOV program na máj a jún

1.5.2026 - Láskavý 1. máj - divadelné prehliadky, dvaja rytieri a Esmeralda (stredoveký hon za láskou) v čase 11:00, 14:00, 16:00.



8.5. - 10.5.2026 - Rozprávková cesta hradom - podujatie pre rodiny s deťmi, 8. mája hrad otvorený pre verejnosť od 13:00 hod.

23.5.2026 - Vo víne sú hviezdy - podujatie venované vínu, hudbe a hviezdam. Koncert Colorfull People, výstava astrofotografie, degustácia vín z 5 vinárstiev.



24.5.2026 - Ovocinárstvo, skladovanie, vinárstvo, animačná hra o ovocinárstve.

30.5. - 31.5.2026 - Šašo hradu Beckovského - vám prináša zábavný historicko-divadelný program so šermiarskou skupinou Rád sv. Galahada (predstavenia Vo víne je sila a Šľahačkové kráľovstvo).

6.6. - 7.6.2026 - História vo farbe - podujatie venované histórii módy, dobovým tancom s prezentáciou umeleckej školy v Trenčíne.

12.6.2026 - Koncert Zuzany Smatanovej.



13.6.2026 - Festival židovskej kultúry - podujatie na hrade ako súčasť festivalu v Novom Meste nad Váhom.

14.6.2026 - Deň zdravia a jogový festival - deň venovaný zdraviu a uzatvorená akcia jogový festival.

20.6. - 21.6.2026 - Škola mágie - podujatie na motívy slávneho diela J.K. Rowlingovej.

26.6.2026 - Beckovské hudobné večery - Andrej Gal (violončelo) - pozývame vás na violončelový recitál popredného slovenského violončelistu Andreja Gála, sólo pre violončelo od Bacha po džez.

27. - 28.6.2026 - Za pokladom vojvodu Stibora - zábavná a náučná pátracia hra.

Za hradnými príbehmi
- nová aplikácia hradu Beckov

Vydajte sa na interaktívnu hradnú cestu v online alebo v offline verzii. Zoznámite sa s päticou postáv. Každá bude mať pre vás pripravenú úlohu a na konci cesty vás pri hradnej kaplnke čaká vyhodnotenie. Pre odomknutie hry je potrebné naskenovať zvieratko na popisnej tabuli pri postave. Fyzické hry sú prístupné pre všetkých a môžete sa zahrať bez virtuálnej reality. Aplikáciu si môžete zdarma stiahnuť na Google Play a App Store.

Hrad Beckov



Klavír na hrade

Od podvečernej vernisáže 17. apríla 2026 hrá na klavíri, umiestnenom na Beckovskom hrade, vietor. Ak ste zvukovú inštaláciu Klavíra počúvajúceho samého seba nestihli, máte možnosť do 17. mája, prípadne aj dlhšie.

O čo ide? V rámci podujatia Európske hlavné mesto kultúry Trenčín 2026, ktorého partnerom je aj Hrad Beckov, n. o., došlo k inštalácii či recyklácii už nefunkčného klavíra na najvyššie možné miesto hradu, na hradnú terasu, aby získal nové formy využitia - klavír ako reproduktor, klavír ako socha - a zapojil sa do dialógu s krajinou ako monumentálny drevený reproduktor spojený s hradnými múrmi desiatkami metrov strún.

Autorom diela je kanadský skladateľ a autor zvukových inštalácií Gordon Monahan, ktorý „dlhodobo rozvíja svoj záujem o fyzikalitu zvuku a skúmanie prírodných zákonov, ktoré re-kreuje s použitím človekom vyrobených predmetov. Klavír - zvukový objekt sa stáva nositeľom vlastnej zvukovej stopy; zároveň interaguje s krajinou a počasím a prirodzene amplifikuje a rekomponuje ich zvuky."

Zdroj: https://zdruzenie.ooo/kalendar/uuu-medzi-vzduchom-a-napatim/



Foto: Martin Vincurský

BECKOVSKÉ NOVINY - dvojmesačník. Vydáva Obec Beckov, IČO 00311413. BN č.2/2026 vyšli 30. apríla 2026. **Ročník XXX.** NEPREDAJNÉ: pre obyvateľov obce Beckov • ISSN: 1338-8142 02. Evidenčné číslo MK SR - EV 2878/09. Adresa redakcie: Obecný úrad, Beckov č. 180, 916 38 Beckov; e-mail: socialne@obec-beckov.sk; redakcia.bn.ko@gmail.com; tel. kontakt: 032 7742722, 0911 960 621 • Šéfredaktorka: Mgr. Dana Badžgoňová • Redakčná rada BN: Radovan Poláček, predseda; Mgr. Dana Badžgoňová, Ing. Darina Jarábková, Mgr. Jozef Pekarovič, Zuzana Tehlárová, členovia. Grafická úprava a tlač: Tlačiareň J+K, Trenčín, Opatovská 41 • Webstránka obce: www.obec-beckov.sk. **Za obsah článkov zodpovedajú autori.**